

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

IZNĀK KOPŠ 1951. GADA DECEMBRA

2007.

APRĪLIS

Nr. 3 (603)

Foto: Inga Lukavičiute

Lietuvas valsts neatkarības dienas svinībās 12. februārī Vašingtonā (D. C.) Lietuvas prezidents Valds Adamkus Valdim Pavlovskim pasniedza *Commodore Cross of the Order for Merit to Lithuania*; kreisā pusē prezidenta dzīvesbiedre Alma Adamkiene

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

29. aprīlī plkst. 1.00 Latvijas ansambļa «Sliekšņi un griesti» koncerts

6. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa atcere (DV sarīkojums)

13. maijā plkst. 12.00 Ģimenes diena un izlaidums latviešu skolā;
bērnu koncerts un siltas pusdienas

19. maijā plkst. 7.00 vīru koŗa «Uzdiedāsim, brāļi!» 10 gadu jubilejas koncerts

Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027

DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267

DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktoriem:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748; el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktoriem ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101
Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir – par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti \$5.

Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga

Pils laukumā 3, Rīga LV-1050 <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā

Dr. Alfreds Raisters

3013 Palos Verdes Drive West

Palos Verdes Est., CA 90274, tālr.: 310-377-1784

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvāri 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

BAFL lapa tīmeklī: <http://www.bafl.com>

Amerikas latviešu apvienības (ALA) lapa tīmeklī:

<http://www.alausa.org> el. pasta adrese: alainfo@alausa.org

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

<http://www.daugavasvanagi.org>.

CIA world factbook informācija:

<http://www.odci.gov/cia/publications/factbook/index.html>

Valsts iestāžu un sabiedrisko organizāciju adreses tīmeklī:

http://faculty.stcc.edu/zagarins/e-taure/Valsts_institucijas.htm

Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieeļot bez vīzas:

www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

**DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS
VALDE:**

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639;

el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātoze angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu vadītāja).

Revīzijas komisija:

Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK Latviešu biedrības valdes sēdes notiek katra

mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā.

IB metiens – 400 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolffam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026, Tālr.: 213

-250-3857, el. pasts: Dobele@aol.com

**Par sarīkojumiem un maiņām paziņots arī
DK LB informācijas tālrūnī: 323-663-6267**

Godātie biļetena lasītāji!

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*7 vai a*7, biedru nauda vai abonēšanas maksa par 2007. gadu nav saņemta. Aiz uzvārda «p» burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts paraugeksemplārs. Lūdzam laikus nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana. Ikviens atbalsts ir ļoti svarīgs un tiek augstu novērtēts. Paldies!

Aicinājums arī iesūtīt rakstus un ziņojumus par notikumiem, vērojumiem, pasākumiem, ģimenes locekļu panākumiem darbā, mācībās, laulībām, kristībām, iesvētībām, interesantiem ceļojumiem u.tml. Ikviens priecājas, uzzinot par savu līdzcilvēku sekmēm.

Redaktore

Papildinājums rakstam par latviešu nama celšanu

Zenta Alksne un dr. Haralds Alksnis

Š. g. marta biļetenā ievietotās Helmuta Brauķa atmiņas par mūsu nama tapšanu der papildināt, jo ne tikai Latviešu nama iegādes komitejā, bet arī citās organizācijās sprieda par nama celšanu.

Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība nama celšanai nodeva visus savus uzkrājumus – 10 000 dolaru.

Atceroties latviešu sabiedriskās rosmes Dienvīdkalifornijā pirms 50 un 60 gadiem, par daudz ko tagad jāpasmaida. Fakts ir, ka latviešu sabiedrība tai laikā bija ļoti polārizēta. Bija jāsameklē «pareizie kadri», pirms sapni par latviešu namu varēja sākt īstenot. H. Brauķis savās atmiņās liecina, cik liela nozīme bija dr. Haralds Alksņa ievēlēšanai par Nama iegādes komitejas priekšsēdi.

Lai nerastos pārpratumi, jāuzsver, ka **Dr. Alksnis nebija kaut kāds «goda priekšsēdis» savas profesijas dēļ, bet enerģisks, ideju pilns aktīvis, spējīgs sadarboties, uz klausīt, vadīt un saskaņot.** Par palīgiem nama iegādes īstenošanas aktīvā darbā viņš spēja iesaistīt arī daudzus dienvīdkaliforniešus, kuri nebija nama komitejas locekļi. Atceros, piemēram, kā Alma Stumbre daudzas stundas pavadīja, pārrakstot aicinājumus, informāciju, pārskatus, kas tika pavairoti un izsūtīti, lietojot dr. Alksņa sagādāto bezpeļņas organizācijas pasta atļauju. Tika arī izpētīts un sagatavots saraksts, kur Dienvīdkalifornijas latvieši dzīvo. Sarakstu sagatavoja Dr. Guntis Kuškēvics un Nonita

Priedīte. Tas pierādīja, ka ne visai prātīgi būtu bijis pirkt namu Apelsīnu apriņķa Ogļu kanjonā.

Viens no svarīgākajiem komitejas uzdevumiem bija **pārliecināt tautiešus, ka mēs tiešām varam atļauties namu celt**, līdzekļus savākt un parādus samaksāt. To ļoti sekmīgi paveica **Dr. Guntis Kuškēvics**, uzskatāmi un loģiski ar skaitļiem parādot, ka mēs to spējam, un tautiešu atsaucība pēc tam bija daudz lielāka.

Dr. H. Alksnis bija sācis vākt materiālus un rakstīt pilnīgu uz faktiem balstītu nama un draudzes vēsturi, bet diemžēl viņš to nepaguva izdarīt. Jāpateicas H. Brauķim par dalīšanos atmiņās. Būtu interesanti lasīt arī citu mūsu tālaika sabiedrības locekļu atmiņas.

Rūdolfs Hofmanis

LABOJUMS

Talcinieki rok latviešu namam pamatus, no kr. p.: Viktors Vaits, **Helmutis Brauķis** (nevis inženieris Laimonis Barviks, kā minēts IB marta numurā), Jānis Leimanis

NAMA ZINAS

Latviešu sabiedriskā centra biedru (ziedotāju) pilnsapulcē

Latviešu sabiedriskā centra biedru (ziedotāju) pilnsapulce notika 18. februārī latviešu namā. Diemžēl ieradās tikai 21 persona. Agrākā degsme izdzisusi, sendienu kaži un nesaskaņas mitējušies. Prieks būtu, ja sanāktu agrāko laiku nama cēlāji, jo, kaut arī viņi vairs nespēj vai nevēlas aktīvi darboties, padomi un seno laiku pieredze būtu noderējusi. Sapulci vadīja Jānis Taube vecākais, protokolēja Helēna Hofmane, balsu skaitītāja bija Nora Mičule. Iepriekšējās pilnsapulces protokolu pieņēma, kā nolasīts. Latviešu nama pārvaldes priekšsēža Jāņa Taubes vecākā pārskats par 2006. gadu:

«Aizvadītais 2006. gads nav bijis lielu projektu gads, bet nav arī bijis viegls. Galvenokārt gādājām, lai mūsu sabiedriskais centrs darbotos un būtu pienācīgi apkopts. Financiāli esam saimniekojuši sekmīgi, par to sīkāk stāstīs finanču lietvede Dace Reimane. Līdztekus mūsu sabiedrības kārtējiem sarīkojumiem esam atļāvuši namu lietot cittautiešiem par ziedojumiem, ko pārsvarā mums sagādāja nama kluba dalībniece Viviana Sequeida. Pērn bija 14 šādi sarīkojumi. Atbalsts nama darbībai bija kopējais Ziemsvētku apsveikums, Ziemsvētku tirdziņš, tradicionālie Nama gada svētki ar stēķu pikniku un Jāņa Daugavieša rīkoti novusa turnīri. Pērn bija iespēja izīrēt namu un auto novietošanas laukumu diviem filmēšanas pasākumiem. Skola, kori un organizācijas savām kārtējām sēdēm un nodarbībām namu lieto bez maksas.

2006. gada 21. aprīlī 55. ALAs kongresā laikā DK latviešu biedrība namā rīkoja banketu, kuņā koncertēja vīru koris «Uzdziedāsim, brāļi!». 3. jūnijā mūs pagodināja Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga un Imants Freibergs, ierodoties namā, un, lai gan viņu viesošanās laiks bija īss, tas paliks mūsu atmiņā un ir ievērojams notikums latviešu sabiedriskā centra vēsturē.

Latviešu sabiedriskā centra telpās 2006. gada 7. oktobrī Ivara Mičuļa vadībā iekārtoja vienu no deviņiem vēlēšanu iecirkņiem ASV Latvijas 9. Saeimas vēlēšanām, un Dienvidkalifornijas latvieši varēja ērti balsot.

Namam bija ļoti svarīgi sameklēt jaunu pārzini, kad kļuva skaidrs, ka iepriekšējā pārzine Zane Vētra pēc ceļojuma uz Latviju vairs neatgriezīsies. Izraudzītā komiteja: Ilga Jankovska, Aivars Jerumanis, Jānis Lejnietis un Jānis Taube rūpīgi pārbaudīja iesniegumus, atsaucoties uz mūsu sludinājumu. Gada beigās intervējām un pieņēmām Krisu Lūisu par nama pārzini. Viņam pienākumu veikšanā palīdz Jūlija Plostniece. Kriss ir gleznotājs, nesen viņam Santamonikā bija ievērojama izstāde.

Ir paveikti un sākti vairāki projekti – apmainīti pirmā stāva logi. Aivars Jerumanis auto novietošanas laukumam aizpildīja tur radušās neskaitāmās plaisas. Antons Švarcs un Aivars Jerumanis gādā, lai darbotos elektriskās ierīces un iekārtas. Svarīgi apkopt nama ārpusi. Daudz darba bijis, lai sakoptu bezpajumtnieku apsēsto nama aizmuguri, un par to jāpateicas Imantam

darba, dzīvesvietas attāluma un citu sabiedrisko darbu slodzes dēļ vairs nebūs nama pārvaldes loceklis, bet ir apsolījis palīdzēt, kad vien varēs. Lielākais projekts, ko sākām pagājušā gadā un kas šogad turpinās, ir zāles un skatuves apgaismošanas pārveidošana. Šo projektu pārzin Valdis Volkovskis, kas uzstādīja skaņu un video sistēmas, Ivars Mičulis, Antons Švarcs, Aivars Jerumanis un Pogos Raisjānis (viņš nav pārvaldes loceklis). Rūpīgi apsvērām skatuves apgaismošanas iespējas, un to uzlabošanu ar P. Raisjāņa palīdzību veiksīm pašu spēkiem.

Nama apsaimniekošanā ir vairāki pienākumi, kuŗi nepārtraukti jāveic visu gadu. Kasiere Dace Reimane skaita naudu, iegrāmato kontus, raksta pārskatus. Jānis Taube jaunā-kais un Pegija Taube ziedo daudzas stundas un nedēļas nogales, iepērkot bāra inventāru un apsaimniekojot bāru; Daira Stumbre veic nebeidzamos aptūrīšanas darbus. Paldies viņiem!

Pagājušā gadā Rūdolfā Hofmaņa pārraudzībā kārtojām saziēdotās grāmatas un drīzumā plānojam tās nosūtīt uz Latviju. Saimniecības vadītāja Dace Taube iepirka rezervei 22 apaļo galdau tu galdautu komplektus, jo tie parasti nav dabūjami, kad ir vajadzība. Ir uzsākta virtuvju sakārtošana sadarbībā ar draudzes dāmu komitejas vadītāju Lieni Lindi. Rūta Samta uzņēmas atbildību par Ziemsvētku tirdziņa rīkošanu, un viņa arī gādā, lai nesamazinātos Nama kluba biedru skaits. Helēna Hofmane protokolē sēžu lēmumus, apraksta nama notikumus biļetenā un laikrakstā «Laiks».

Nama pārvaldē vēl darbojas Tāļivaldis Paegle, ALAs Informācijas nozares vadītājs Valdis Pavlovskis, BAFL priekšsēdis Alnis Briedis, Daugavas Vanagu Losandželosas nodaļas vadītājs Teodors Lilienšteins, skolas pārzine Nora Mičule un vīru koŗa pārstāvis Valdis Ņeris.

Nama pārvaldes locekļi rēgulāri ierodas uz ikmēneša sēdēm un aktīvi piedalās pārrunās.

Nams laika gaitā nolietojas, tāpēc ir svarīgi rēgulāri to remontēt, lai citiem un mums pašiem būtu prieks tajā ienākt. Sirsnīgi pateicos draudzei, kuŗas paspārnē mēs darbojamies, nama apmeklētājiem, ziedotājiem un darbu darītājiem par atbalstu pagājušā gadā.»

Kasiere Dace Reimane ziņoja, ka esam sekmīgi strādājuši savu līdzekļu robežās, un ir pat atlikums. 2006. gads bijis ļoti sekmīgs, un par to jāpateicas Jānim Taubem, kas sadarbojas ar telpu īrētājiem. Jānis Taube piebilda, ka atlikums būs mazāks, jo 2007. gada ziņojumā būs minēti remontu izdevumi par gaismu pārkārtošanu.

Revīzijas komisijas ziņojumu nolasīs nākamā nama pārvaldes locekļu sēdē un ievietos biļetenā.

2007. gada budžeta projekts paaugstināts par \$1000 un ne vairāk, jo mēs rīkosimies ar 2006. gada atlikumu. Budžets – \$71 250 tika pieņemts ar vienu grozījumu – no paredzētiem remontu izdevumiem pārskaitīt \$5000 inventāra izdevumos.

Pārvaldes locekļu vēlēšanas bija īsas, un Norai Mičulei

nebija darba. Jānis Taube vecākais teica, ka, uzņemoties nama pārvaldes priekšnieka amatu, viņš bija ar mieru strādāt vienu gadu. Tagad pagājuši jau trīs gadi, un viņš ir ar mieru darboties arī 2007. gadā, cerot, ka arī pārējie pārvaldes locekļi turpinās darbu. Ar aklamāciju visi līdzšinējie pārvaldes locekļi tika ievēlēti vēl uz vienu gadu, un pat Imants Leitis bija ar mieru palikt, ja viņam trešdienu vakaros nav jāmēro tālais ceļš uz pārvaldes sēdēm.

Pārrunu daļā Ilga Jankovska ierosināja kāda lielāka sarīkojuma laikā, piemēram, Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā, namā rīkot Krisa Lūisa gleznu izstādi. Pārrunāja arī, kā ievērot namā kārtību pēc sarīkojumiem un pēc skolas mācībām, lai virtuve un citas telpas nebūtu piemētātas ar traukiem un ēdienu atliekām. Dairas Stumbres un Krisa Lūisa pienākumos neietilpst staigāt bērniem pakaļ un salasīt, ko viņi izmētājuši. Vecākiem par šo darbu jāsamaksā, ja viņi paši nevēlas to darīt. Dace Taube apņēmas uzrakstīt virtuves lietošanas noteikumus, kuŗus iedos katrai organizācijai.

Pilnsapulce beidzās jaukā un cerīgā noskaņojumā par mūsu pašu namu un turpmāku darbību.

Helēna Hofmane

Latviešu sabiedriskā centra biedru (ziedotāju) pilnsapulces vadītājs, nama pārvaldes priekšnieks Jānis Taube un sekretāre Helēna Hofmane (lasa iepriekšējās pilnsapulces protokolu)

Cik augstu ceļ tempļi, tik dziļus rok pamatus.

Trim ļaudīm, kuŗi vienādi jūt, – smiltis pārvēršas zeltā, trim ļaudīm ar dažādām domām – zelts pārvēršas smiltīs.

Neaizturi to, kuŗš jau dodas prom, neaizden to, kuŗš tikko ienācis pa durvīm.

Austrumu gudrības

Top enciklopēdisks krājums par pasaules latviešu biedrībām

2005. gadā Rīgā notika Pasaules latviešu biedrību 5. konference, un tās dalībnieki nolēma līdz nākamai konferencei 2008. gada vasarā izveidot enciklopēdisku krājumu, kurā būtu pamatziņas par latviešu biedrībām pasaulē. Ziņas par pasaules latviešu biedrībām jāiesūta Rīgas latviešu biedrībai.

Arī mūsu DK LB biedrība ir sagatavojusi

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

Biedrību, sākumā kā kopu, 1949. gadā sāka organizēt Margareta Drumalda kopā ar savu vīru Eduardu Drumaldu, Viktoru Baltkāji un Helmutu Brauķi, kad Losandželosā no Vācijas ieradās pirmie Otrā pasaules kara bēgļi, kurus izsauca viņu radnieki. Losandželosā 1949. gadā bija apmēram 100 Otrā pasaules kara bēgļu un arī 60 km attāļajā Anaheimā ap 300 trimdinieku –apelsīnu plūcēju, bet par biedrības atrašanās vietu tika izraudzīta Losandželosa, kur arī notika biedrības aktivitātes.

Par pirmo kopas un vēlāk biedrības priekšnieku pēc E. Drumalda ieteikuma tika izraudzīts žurnālists Felikss Krusa. Kopa līdz 1949. gadam reizi mēnesī rīkoja laicīgas un garīgas tikšanās, garīgo aprūpi kopš 1949. gada 18. novembra vadīja mācītājs Aleksandrs Grietēns.

1950. gadā, kad Losandželosā jau bija ieradušies vairāk nekā 200 bēgļu, kopa kļuva par biedrību, tika nodibināta arī draudze. Biedrība reizi mēnesī rīkoja laicīgu tikšanos, draudzē divas reizes mēnesī notika dievkalpojumi. Biedrības biedru nauda bija viens dolars gadā, draudzes nodeva – divi dolari gadā, pensionāriem – viens dolars.

1950. gada beigās no Vācijas jau bija ieradušies vairāki simti bēgļu, kurus izsauca dažādas organizācijas. Par biedrības priekšnieku kļuva Helmutš Brauķis. Viņš sastādīja biedrības valdi. Biedrībā sākās lielāka rosība. Tika dibināta latviešu svētdienas skola, kurā mācības notika katru svētdienu skolas priekšnieka Daniela Agruma vadībā. Biedrības valde 1951. gada decembrī sāka izdot biedrības Informācijas biļetenu, lai informētu latviešus. Biļetens iznāca reizi mēnesī, sākumā tam bija divas trīs lappuses, pavairotas mimeografa tehnikā. Vēlāk draudze biļetenam pievienoja savu lapu. Tagad DK LB Informācijas biļetena sagatavošanai un iespīe-

šanai izmanto jaunāko tehnoloģiju. Informācijas biļetens iznāk deviņas reizes gadā 400 eksemplāru metienā, tajā tiek atspoguļots biedrības darbs. IB tīmekļa adrese:

www.biletens.com

DK LB ir apmēram 350 biedru. Lielākie biedrības sarīkojumi ir: Latvijas valsts dibināšanas, 14. jūnijā aizvesto atcere, Jaungada balle. Tiek rīkoti referātu vakari, tikšanās ar rakstniekiem, māksliniekiem, sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem, koncerti. Laikā, kad Latvija bija okupēta, tika rīkotas pretpadomju demonstrācijas. Teātris, koris, tautasdeju kopa bija un ir atsevišķas organizācijas, kuŗas sadarbojas ar biedrību. Biedrību vada valde, kas katru gadu tiek pārvēlēta biedru gada sapulcē, valdes darbību pārbauda Revīzijas komisija. Biedrības valdē visi strādā bez atlīdzības, izņemot biļetena redaktoru, kas saņem nelielu atalgojumu.

Līdztekus ienākumiem par sarīkojumiem, biedru naudai, krietns ienākumu avots biedrībai ir Rūdolfā un Helēnas Hofmaņu sagatavotais un izdots kalendārs.

Biedrība informē vietējo latviešu sabiedrību, kā arī cittautiešus, piemēram, skandināvus viņu festivālā, piešķir stipendijas jauniešiem latviešu skolu, vasaras nometņu un skolu apmeklēšanai, biedrības pārziņā ir bibliotēka, biedrība atbalsta organizācijas – Association for the Advancement of Baltic Studies (AABS), Baltic Association to the United Nation (BATUN), Baltiešu amerikāņu brīvības līgu, Pasaules brīvo latviešu apvienību, Amerikas latviešu apvienību, Amerikas latviešu jaunatnes apvienību, Latviešu fondu, Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju, Latvijas bērnu fondu, vasaras vidusskolu Kursā. DK LB ir minēto organizāciju biedre. Biedrības pārstāvji (Alfons Reins, Ivars Mičulis, Astra Moora) piedalījušies Pasaules latviešu biedrību konferencēs Rīgā.

DK LB ir informācijas tālrunis: 1-323-663-6267, kuŗā rēgulāri tiek ziņots par sarīkojumiem latviešu namā.

Biedrības valde 1953. gadā. Pirmā rindā no kreisās: Vizma Gruntmane (vēlāk Ķersele), Jānis Nikāns, priekšnieks Helmutš Brauķis, Aneta Kalniņa (tagad Shaffer), Ādolfs Ābele; otrā rindā: Olafs Stumbrs, Ilgvars Dižgalvis, Arvīds Pukinskis, Edgars Gernatovskis, Daniels Agrums, Aleksandrs Grietēns

Biedrības mērķis ir vienot latviešus, kuŗi Dienvidkalifornijā dzīvo izkliedēti: 150 km uz ziemeļiem līdz Santabarbarai un Beikersfildai un 150 km uz dienvidiem līdz Meksikas robežai.

Biedrības biedra nauda tagad ir ir 25 dolari gadā, biedri bez maksas saņem Informācijas biļetenu, tiem, kuŗi nav biedrības biedri, abonementa maksa ir 35 dolari gadā.

Biedrības valdē 2006. gadā darbojās: Jānis Dau-gavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfis Hofmanis, Īmants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informāto-re angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama val-dē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu vadītāja). Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane.

DK Latviešu biedrības valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu nama otrā stāvā ilggadējā biedrības priekšnieka Alfona Reina un viņa dzīvesbiedres Ināras Reinas vārdā nosauktā biedrības telpā, kur pie sienas atrodas viņiem abiem veltīta piemiņas plāksne.

DK Latviešu biedrības priekšnieki bijuši:

1949.-1952. Felikss Krusa †

1952.-1955. Helmutis Brauķis

1955.-1956. Ludvigs Vīks †

1956. g. Eduards Duks †

1957.-1959. Daniels Agrums †

1960.-1964. Helmutis Brauķis

1964.-1965. Viktors Vaits

1965.-1968. Edgars Gernatovskis

1968-1971. Īmants Kaprālis †

1971.-1972. Nonita Priedīte

1973. g. Māra Eglāja

1974. g. no marta līdz jūlijam Silvija Tūbele (tagad

Kurmiņa); no augusta līdz novembrim – Guntis

Kušķevics; no novembra līdz 1975. gada biedru sapulcei –

Leo Veiss

1975.-1977. Juris Cilnis

1978.-1987. Alfons Reins †

1988.-1990. Inese Birzniece

1991.-1995. Ģirts Budķevics

1996.-1998. Ārnis Tolks

Biedrības priekšnieks kopš 1999. gada ir Ivars Mičulis.

DK LB stends Starptautiskā institūta rīkotās Internacionālās dienās 1953. gada oktobrī. Starptautiskā institūta direktore Estere Bartleta (Esther D. Bartlett) un DK LB biedrības priekšnieks Helmutis Brauķis

No kr. p: Vizma Gruntmane, Helmutis Brauķis, Nora Ābele (tagad Mičule), Zigrīda Jansone (tagad Sekste, Sietlā)

Attēlā: DK LB biedri nodeva asinis Korejas kara laikā; pirmā rindā no labās: Ādolfs Ābele, Ilga Jankovska, trešais nezināms, Vilhelmīne Stanke; stāv: pirmā rindā ceturrtā no labās Ruta Spēlmane (tagad Karaliusa), trešā no labās Helēna Nukša (tagad Hofmane), otrais no labās Laimonis Barviks; otrā rindā otrais no labās Arvīds Pukinskis; trešā rindā otrā no kreisās Alma Virse (vēlāk Gernatovska), viņai līdzās Aleksandrs Grietēns

1955. gadā, DK LB priekšniekiem mainoties, biedrības valdes locekļi līdzšinējam priekšniekam Helmutam Brauķim uzdāvināja divus bērziņus; no kreisās: Hugo Pilmanis, Vilis Lapenieks vecākais, Arvīds Pukinskis, Pauls Kurcbaums, Ērika Brauķe, Daniels Agrums, Ilga Jankovska, Edgars Gernatovskis, Aleksandrs Lielausis, Helmutis Brauķis

DK LB valde 1954. gadā. Pirmā rindā no kreisās: Vilis Lapenieks vecākais, Ilga Jankovska, priekšnieks Helmutis Brauķis, Aneta Kalniņa, Jūlijs Kornets, Arvīds Pukinskis; otrā rindā: Staņislavs Borbals, Fēlikss Veikins, Ilgvars Dižgalvis, Edgars Gernatovskis, Teodors Ganters

DK LB valde 1956. gadā. Pirmā rindā no kreisās: Lūcija Arnīte, priekšnieks Eduards Duks, Vilhelmīne Stanke; otrā rindā: Daniels Agrums, Arvīds Pukinskis, Ilgvars Dižgalvis

Latvijas sūtnis Arnolds Speke 1956. gada februārī viesojās Losandželosā; no kreisās: Arnolds Speke, Māra Ābele (daļēji aizsegta), Ināra Pilmane, Arvīds Pukinskis un Eduards Duks

Dažādu tautību pārstāvji, arī latvieši, 1956. gadā piedalījās demonstrācijā Losandželosā, atbalstot tautas sacelšanos pret komunistisko režīmu Ungārijā; pie *Freedom for Latvia* plakāta Edgars Gernatovskis. Labās puses attēlā – no kreisās: Ilgvars Dižgalvis, Maija Bēdele, Helēna Nukša, Edgars Gernatovskis

1959. gada 13. jūnijā Helmuta Brauķa vadībā notika latviešu un lietuviešu jauniešu divu stundu brauciens ar auto pa Losandželosas pilsētas ielām ar pretkomunistiskiem saukļiem, pieminot PSRS deportācijās cietušos baltiešus

DK LB valde 1962. gadā.

No kreisās: Hugo Līcis, Arvīds Pukinskis, Edgars Gernatovskis, priekšnieks Helmutis Brauķis, Daniels Agrums, Ojārs Celle, Milda Pilmane, Hugo Pilmanis

Papildinājumi rakstam marta biļetenā par Dienvidkalifornijas universitāti un tās apkaimi

Ja kādam vajadzīgas kādas ziņas par aizritējušā gadsima vidū iebraukušajiem latviešu dienvidkaliforniešiem, jautājiet Kārlim Kalējam. Viņš ir mūsu arhīvs. K. Kalējs Dienvidkalifornijā dzīvo kopš 1950. gada. Viņam ir Dienvidkalifornijas latviešu kartotēka, viņš saglabājis lielāko daļu Informācijas biļetena numuru, viņam ir plaša pazīšanās, un viņam ir ļoti laba atmiņa.

Izlasījis marta biļetenā manu rakstu par Daci Taubi, kas ir viena no autorēm grāmatai par Dienvidkalifornijas universitāti un tās apkaimi, Kārlim tūlīt bija dažas piebildes.

USC gradus ieguva arī Mārtiņš Šmits un Guntars Šulcs, maģistra gradu ieguva Laimonis Barviks (kā es to varēju piemirst – es taču pati pārrakstīju viņa tezi!), Viktors Vaitis, Mārtiņš Pilmanis. Doktora gradu ieguva Vera Sopere un Lija Kalēja.

Droši vien vēl vairāki latvieši beidza USC, kas šobrīd nenāk prātā ne Kārlim, ne man. Un tad Kārlis vēl atcerējās, ka aizritējušā gadsimta 70. gados USC bija latviešu grāmatu skate, kurā bija apmēram 50-60 grāmatu. Lielāko daļu no tām viņš pats bija dāvinājis, bet izrādījās, ka viens no USC profesoriem bija dāvinājis Edgara Andersona Latvijas vēstures sējumu.

Helēna Hofmane

Vēstule no Latvijas neredzīgo biedrības Strazdumuižas dzejas un drāmas teātra Rīgā

DK LB priekšnieks Ivars Mičulis saņēmis vēstuli no Neredzīgo biedrības dzejas un drāmas kopas režisores Ineses Vanagas. Vēstulē stāstīts, ka Neredzīgo teātra kopa Strazdumuižā darbojas kopš 1948. gada un iestudē galvenokārt latviešu autoru lugas, kā arī gatavo dažādus uzvedumus valsts svētkiem, Ziemsvētkiem, Jaungadam, Mātes dienai un citiem sarīkojumiem, kurī notiek Strazdumuižas klubā.

Teātrī ir 25 dalībnieki, daudzi ir neredzīgi vai vājredzīgi, bet priecīgi par iespēju būt noderīgiem sabiedrībai, nejusties atstumtiem, sniedzot citiem prieku un cerību ar savu varēšanu.

Teātris ar izrādēm viesojies Daugavpilī, Liepājas un Cēsu Neredzīgo biedrību ciemos, pansionātos, vecāžu aprūpes namos Rīgā un uz laukiem, nākotnē vēlas

piedalīties amatierteātru salidojumos un festivālos. Diemžēl teātrim trūkst līdzekļu tērpu, rekvizītu un dekorāciju iegādei, vēstulē lūgta finansiāla palīdzība, pa ko teātra ļaudis būtu priecīgi un pateicīgi.

Adrese: LNB Strazdumuižas klubs
Pāles iela 14
Rīga LV-1024
Tālr: 371-753-1515

Režisore Inese Vanaga,
e-pasts: inese.vanaga@inbox.lv
kabatas tālr.: 371-2941-3411

Kopas vecākā Agnese Jansone,
kabatas tālr.: 371-2640-5501

Superbola kaislības

Vismaz reizi gadā uz vienu dienu gandrīz visi vīrieši ASV atkal kļūst par puiseļiem, lai gan tā nav nedz Mātes, nedz Tēva, nedz pat Pateicības diena. Tuvojoties futbola sezonas beigu izšķirošai spēlei, plašsaziņu līdzekļi nāciju uzkurina vēl karstāk nekā pirms vēlēšanu dueļa: man tā vien šķiet, pat jaundzimuši zīdaiņi janvāra beigās uzreiz tika pierakstīti Čikāgas «lāčos» vai Indianapolises «kumeļos».

Tā sagadījās, ka arī pirmajā viesošanās reizē Amerikā pirms gadiem trim sportisko nāciju uz pusēm plēsa finālsacensību kaislības. Toziem Austrumu krastā valdīja nešpetns aukstums. Lauku mājās netālu no dzērveņu audzētāju galvaspilsētas Vorrenas Viskonsinas pavalstī, kur bija sabraukuši radi un draugi, ēka tika apkurināta ar senlaiku krāsni. Visi bija tā pielipuši televīzora ekrānam, ka pat reklāmas pauzēs neskrēja piemest kurināmo – uzrāva mugurā vēl kādu svīteri un

turpināja tupēt un skatīties. Tālab nav brīnums, ka nekādas *siltās* izjūtas dižās sacensības manī neatstāja. Šeit, saulainajā rietumkrastā, viss solījās būt citādāk. Un bija arī.

Losandželosas latviešu nama durvis bija atvērtas necerēti agri. Autostāvvietā piepildījās sevišķi ātri. Dažas meitenes uz sporta Meku tecēja pat vieglās kokteiļkleitīnās, puīši kreklīem atrotīja piedurknes. Uzreiz varēja pateikt, kuŗi latviešu namā savā mūžā ieradās pirmoreiz – viņi cēlām sejām fotografējās zem uzraksta virs nama durvīm. Pavisam cita, man nepierasta temperatūra valdīja arī ēkas iekšpusē. Likums siltuma vilnis sita sejā, jau pirmo soli telpā spērot. Kāds uzņēmīgs kungs pie spoguļa sienas jau bija pielīpinājis trīs papīra «skvērus». Šaizemē šī finanču spēlīte esot gan tāda kā nelegāla, taču to nelaižot gaŗām pat ASV prezidents. Lauciņu pārrauga (saprodamu iemeslu dēļ neminu vārdu) rokās tautiešu dotais naudas žūksnis bija uzbriedis

Superbola karsēja Pegija Taube

teju melones lielumā! Pati bumba – pareizāk sakot, tās attēls – rotājās visur, it sevišķi stūros, no kuŗiem kārdinoši plūda meksikāņu virtuves arōmati. Pegija un Jānis Taube jaunākais bija centušies no sirds.

Iepriekšējā sezonā sāktais čili gatavošanas konkurss visiem bija iepaticies, tāpēc arī šoreiz piparotās uguns-putras cienītāji uz namu bija atveduši savus vārijumus. Man tā vien šķiet – mazāk piparotie kastrolī iztukšojās pirmie. Kad vēlāk, aplausiem skanot, pēc balvām steigzās Dace Taube, Vilis Zaķis, Laila Reimane, nojauta izrādījās pareiza – uzvarēja mērenākie!

Nama lielās zāles durvis līdz šim vakaram biju vērusi cienībā aizrurētu elpu. Nu elpa aizsitās pati no skaļuma decibelliem. Divos platajos ekrānos dienas zvaigznes – futbolisti – mirdzēja lielākas nekā oriģināli futbola laukumā. Sāncenši nemitīgi samudžinājās tādā murskulī, ka, manuprāt, pat septiņi tiesneši nespēja vienības atkal salikt vietās un nodzīt no laukuma visus noteikumu pārkāpējus. Pilnīgi neizprotamā veidā viss jampadracis atkal un atkal neglābjami atkārtojās, turklāt neviens nesauca Eiropas spēlēs tik ierastos vārdus: tiesnesi ziepēs!

Man par kārtējo pārsteigumu nebūt ne visi apmeklētāji sejas bija pagriezuši pret lielajiem ekrāniem. Daudzi neveltēja uzmanību televizoram pat brīžos, kad zibēja miljoniem dolaru vērtās reklāmas.

Daļa tautieši pie apaļiem galdiem aizrāvās ar pavisam cita stila un satura spēli (vārdā saukt to nedrīkst, bet savējie sapratīs). No vienas tādas kompanijas man izdevās «atlupināt» Vilni Koreņiku, ciemiņu no Ādažiem. Viņš ir automehāniķis Ivo Šteinbergam, Latvijas sporta zvaigznei 450 cm³ *Open* klasē pieaugušajiem.

«Neviens nespēj pārzināt visus sporta veidus. Es pat nesaprotu, kā šajā spēlē punktus skaita,» atzinās Vilnis, un, it kā sevi un mani mierenādams, piebilda: «Nez vai amerikāņu futbola karsēji ko sajēdz no motosacīkstēm.»

Ja jau pat nopietni sportisti no šīs spēles maz ko saprot, nolēmu pavaicāt tiem, kuŗi kliez viskaļāk – tātad jūt līdzīgi no visas sirds! Taču tiklīdz viņiem tuvojos, karsēji zibenīgi salēca

uz krēsliem, uz manu pusi pat acis nepametuši. Paliku muti vaļā – skaļā balsī teiktais jautājums pazuda kaislību caurstāvētajā gaisā kā adata siena kaudzē...

Labi, ka tā. Varēja taču gadīties arī kāds zilums! Īstenajiem karsējiem vairs netuvojos. Profesionālisms ir bīstams visās jomās. Kā klusa un cēla ēna šajā kaislību jucekļī man garām paslīdēja Daira Stumbre. Viņas apģērbā nekā neliecināja, ka būtu futbola «fane», rokās nebija pat karsējmeitenēm raksturīgās «putekļu slaukāmās slotiņas». Taču neskati vīru no cepures. Tieši Daira man un Vilnim sakarīgi izskaidroja amerikāņu futbola būtību. Izrādās, viņu, vecāko meitu (dēla ģimenē nebija), tēvs uz futbola sacensībām vadājis jau Zviedrijā. Amerikā sports jau interesējis abus Caunes. Dairas sapratnes iedrošināta, vēlreiz vēru lielās zāles durvis, lai kādam vismaz pajautātu – kāpēc šodien esi te?

Pie viena galda sēdētāji izturējās sevišķi cienīgi, saviem amatiem atbilstīgi – Ivars Mičulis, Laura Rokpelne-Mičule, Jānis Taube vecākais, Dace Taube un Rietumkrasta prāvests Dāvis Kaņeps. Taubes pastāstīja, ka šis ir īsteni ģimenisks saiets – visi seši kopā, un tāpēc vien lai slavēts superbols! Ivaram Mičulim sāka mirdzēt acis, atceroties, kā viņš skrējis ar bumbu rokās vidusskolas un augstskolas laikos. Savukārt Tāļivaldim Paeglem visjaukākā likusies pirmā kopāskatīšanās reize. Toreiz modē nebija lieli ekrāni, skatītāji ļoti mājīgi jutušies pie ierastajām tālrādēm, sakarsušos augumus pūtinādami šim pasākumiem īpaši atvestajos mīkstajos zvīņos.

Tautiešu iemīļotais mācītājs uz manu tincinājumu atbildēja ar humoru: «Tā ir iespēja vismaz reizi sezonā izvēdināt Filadelfijas vienības līdzjutēju kreklīņu!»

Dāvis Kaņeps, tāpat kā Ivars Mičulis un Jānis Taube, priecājās, ka nams pilns jauniešu, tostarp jaukto ģimeņu. «Dienu iepriekš, Sibīrijas bērniem veltītajā sarīkojumā, mūsu draudzes locekļu bija, proporcionāli vairāk,» piebilda sportiskais mācītājs. Es savukārt paudu cerību, ka arī jaunie čaklāk virinās dievnama durvis. Kaut vai tālab, ka mazuļi taču jānokrista!

Aizpļāpājos. Attapos, kad spēle jau bija galā un karsēji turpināja kļūstāt jau priekšstelpā, novusa stūrī: «Al-di, Al-di! Jan-ka, Jank-ka, Mār-tiņ, Mār-tiņ!»

Novusa zibeņturnīrs ievilkās ilgāk par gada gaŗāko spēli!

Brāļi Rūši staigāja apmierinātu seju. Lūdzu viņus pašu rīkoto vakaru novērtēt pēc 10 punktu sistēmas.

«Varbūt 9-10 punktu,» smaidīdams teica Artūrs.

Edvīns bija kritiskāks: «Nu, apmēram septiņi punkti...»

«Kāpēc tikai septiņi?»

«Pirmkārt, cilvēku varēja būt vairāk. Otrkārt – gribējās, lai uzvar Čikāgas vienība! Treškārt – man taču arī varēja paveikties lauciņu spēlītē...»

Vilim Zaķim vēl apsiets virtuves priekšauts, bet Edvīns visu vakaru saposies jau citu pasākumu simbolizējošā kreklīņā – **Latviešu dziesmu svētki Indianapolē!** Viņa prātu jau nodarbina «Kabarremonts», ko izrādīs dziesmu svētkos...

Ši rindu rakstītāja no sirds tic – tas būs jauks vakars, uz kuŗu publika lauzties lauzīsies. Jo tajā taču visiem un viss būs saprotams bez īpašiem konsultantiem!

Atpakaļceļā – pat caur atturībniekiem neizbēgamo bāriņu – atkal neliela aizkavēšanās. Ne jau lai pārrunātu rezultātu. Valdis Ķeris jau aģitē par maija lielo notikumu – vīru kuŗa «Uzdziedāsim, brāļi!» desmit gadu jubilejas koncertu 19. maijā.

Anita Mellepe

UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES
BALTIC STUDIES SUMMER INSTITUTE
JUNE 25 – AUGUST 17, 2007

Estonian

Latvian

Lithuanian

The UCLA Center for World Languages and the Department of Slavic Languages and Literatures will host the 2007 Baltic Studies Summer Institute (BALSSI) from June 25 to August 17, 2007 at the University of California, Los Angeles.

COURSES:

The 2007 BALSSI offers instruction in Elementary Estonian, Elementary Latvian, and Elementary Lithuanian. BALSSI language courses allow students to complete a full year of college language instruction during a single eight-week summer session. Classes meet Monday through Friday, except on July 4.

COSTS:

Tuition for BALSSI courses is \$136 per unit for UC undergraduates and \$192 per unit for UC graduates and visiting students. In addition, registration fee is \$41 for UC students and \$300 for visiting students.

FELLOWSHIPS:

A limited number of Foreign Language and Area Studies (FLAS) Fellowships will be available to US citizens or permanent residents who are accepted for enrollment or are enrolled in a graduate program. Students wishing to apply for fellowships should check at their home institutions.

HOUSING:

On-campus and off-campus University housing options are available for students in the summer. Students should contact UCLA Summer Session Housing directly to obtain more information regarding rates and availability. Their website address is available on the UCLA BALSSI website.

APPLICATIONS:

An online application will be available for download on the BALSSI website. Application Deadline for early admission is March 1, 2007. Rolling Admissions after March 1, 2007.

For more information, please visit the UCLA BALSSI website:
www.international.ucla.edu/languages/projects/balssi

The Baltic Studies Summer Institute (BALSSI) was founded in 1994 and is at present partially funded by a consortium of several American universities: UCLA, Harvard University, the University of Illinois, Indiana University, the University of Iowa, the University of Michigan, the University of Texas-Austin, the University of Washington, and the University of Wisconsin-Madison.

Exciting news!

The BALSSI UCLA is pleased to announce that a limited number of partial scholarships for Summer 2007 intensive study of Estonian, Latvian, and Lithuanian have been made available through the generous contributions from the UC Consortium for Language Learning and Teaching and UCLA Summer Sessions.

If interested, please visit <http://www.summer.ucla.edu/FinancialAid/langscholarship.cfm> for information and application.

Please, feel free to forward this e-mail to anyone who might be interested in our 8 week courses during the summer session. Note that anyone age 12 and up is welcome to participate in this program.

BALSSI is hosted each summer by a different member of the supporting universities: the

University of Washington in 1994 and 1995, the University of Illinois in 1996 and 1997, Indiana University in 1998 and 1999, the University of Iowa in 2000 and 2001, the University of Illinois in 2002, University of Washington in 2003 and 2004, and Indiana University in 2005 and 2006. The Center for World Languages at the University of California, Los Angeles, will host the Baltic Studies Summer Institute in the summer of 2007 and 2008. Visit our website for more information: <http://www.international.ucla.edu/languages/projects/balssi/>

If you have questions or concerns about the program, please do not hesitate to contact me at: jdomokos@humnet.ucla.edu

Warmly, Johanna Domokos, PhD
Assit. Prof. UCLA
Director of BALSSI 2007

Apsveicam Valdi Pavlovski ar Lietuvas valdības augsto apbalvojumu!

Lietuvas vēstniecība ASV 12. februārī Vašingtonā (D.C.), viesnīcā *Maryland* rīkoja Lietuvas valsts neatkarības dienas svinības, kurās Lietuvas valsts prezidents Valds Adamkus Amerikas latviešu apvienības Informācijas nozares vadītājam Valdim Pavlovskim par nopelniem Lietuvas starptautisko attiecību attīstībā pasniedza Lietuvas valsts atzinības medaļu komandiera pakāpē – *Commodore Cross of the Order for Merit to Lithuania*. Svinībās ieradās vairāk nekā 300 aicinātu viesu, tostarp Latvijas vēstniecības ASV pārstāvji.

Valdis Pavlovskis piedalījās arī Apvienotās baltiešu komitejas konferencē un seminārā, kā arī *US-Baltic America Foundation* pieņemšanā Somijas vēstniecībā. Uzturoties Vašingtonā, viņš izmantoja izdevību, lai tiktos ar vairākiem ASV Kongresa deputātiem.

V. Pavlovskis par nopelniem Latvijas labā apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni komandiera pakāpē, Latvijas Republikas aizsardzības ministra Goda zīmi par ieguldījumiem bruņoto spēku attīstībā, Latvijas Republikas Nacionālo bruņoto spēku komandiera medaļu, Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas Piemiņas medaļu, sekmējot Latvijas uzņemšanu Ziemeļatlantijas līguma organizācijā. Viņš saņēmis arī Amerikas latviešu apvienības Atzinības rakstu par ilggadēju sekmīgu darbu latviešu tautas labā ASV un Latvijā, Amerikas baltiešu brīvības līgas prezidenta Atzinības godalgu par ilggadēju darbu, īstenojot līgas mērķus.

Mākslinieces Vijas Celmiņas izstāde Losandželosā

Pirms trim gadiem man kāds iedeva grāmatnīcas dāvanu karti, lai varu nopirkt, ko pats vēlos. Aizgājis uz veikalu, nolēmu, ka meklēšu grāmatu, kas izdota Amerikā par kādu latviešu mākslinieku. Pēc neilgas meklēšanas uzgāju apgāda *Phaidon Press* izdoto albumu *Vija Celmins*. Biju patiesi priecīgs par vērtīgo atradumu.

Šogad Vijas Celmiņas izstāde atceļojusi uz Loandželosu, pilsētu, kurā māksliniece kādu laiku dzīvojusi un mācījies. Vija Celmiņa 1965. gadā beidza Kalifornijas universitāti Losandželosā, iegūstot maģistra gradu (Master of Fine Arts). Losandželosas piepilsētā Venisē tapuši daudzi viņas darbi, te vēl aizvien dzīvo vairāki viņas paziņas, mākslinieki.

Kalifornijas universitātes Losandželosā (UCLA) Hammera galerijā uz V. Celmiņas izstādes *A Drawings Retrospective* atklāšanu 28. janvārī bija ieradušies ļoti daudz dažāda vecuma cilvēku. Izstādi iekārtoja un pārrunas vadīja mākslas zinātnieks Garijs Garels (Gary Garrels). Pārrunās piedalījās pati māksliniece, un varēja just viņas entuziasmu un prieku, stāstot par savu zīmēšanas tehniku, priekšmetiem un parādībām, kurās ietekmējušas viņas mākslas darbus. Pēc pārrunām Vija Celmiņa labprāt patērzēja ar apmeklētājiem un bija patīkami pārsteigta, ka atnākuši arī latvieši. Daudzo izstādes apmeklētāju vidū bija arī ievērojamie Holivudas aktieri Diāna Kītone (Diane Keaton) un Deniss Hoppers (Dennis Hopper).

Šī interesantā izstāde būs atvērta līdz 22. aprīlim, tā ka vēl ir pietiekami daudz laika to apskatīt.

Aldis Rauda

Foto: Vija Viksne

**Vija Celmiņa un Aldis Rauda mākslinieces
izstādes atklāšanā 28. janvārī**

Foto: Aldis Rauda

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums latviešu skolā

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums Losandželosas latviešu skolā šogad notika 11. februārī, lai pietiktu laika sagatavot priekšnesumus. Visi kopā nodziedājām Latvijas himnu «Dievs, svētī Latviju!» un noklausījāmies mācītāja Dāvja Kaņepa dievvārdus.

Sarīkojuma sākumā skolotāja Andra Berkolda īsumā pastāstīja, kas ir Draudzīgais aicinājums, jo vienmēr ir jauni audzēkņi, kuŗi varbūt pirmo reizi par to dzird, un vienam otram iemācītais pa gaŗo, raibiem notikumiem piesātināto gadu piemirstas. DV Dienvidkalifornijas apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins apsveikuma runu sāka ar jautājumu: «Vai zinājāt, ka Draudzīgā aicinājuma die-nu Latvijas prezidents Kārlis Ulmanis izsludināja 1935. gada 28. janvārī savā vārdadienā?» Viņš arī pastāstīja, cik lielu atsaucību tautā izraisīja prezidenta aicinājums ziedot savām skolām, cik naudas, grāmatu, gleznu, skulptūru, radioaparātu, mikroskopu, klavieru u. c. vērtīgu mantu tika saziēdota, pirms Latviju okupēja Padomju Savienība. Draudzīgā aicinājuma tradīcija Latvijā atdzīma tikai pēc neatkarības atjaunošanas. T. Liliensšteins DV DK apvienības vārdā pasniedza Losandželosas latviešu skolas pārzīnei Norai Mičulei 500 dolaru čekus.

Priekšnesumus ievadīja bērnodārza klase. Skolotāja Benita Trapse bija sagatavojusi uzvedumu «Lasot manu pirmo grāmatīņu», un pirmā grāmatīņa bija Jāņa Poruka «Tracis». Visiem atkal bija iespēja atgriezties bērībā, klausoties, kā bērnodārza audzēkņi stāsta par mazo kaķīti un mazo zaķīti, kāpostīņu, kas čaukst, un pelīti, kas pīkst, puisīti, kas klausās un sunīti, kas ausās...

2. klases audzēkņi Daina Reimane un Dāvis Berkolds skandēja tautas-dziesmas par dziedāšanu un tēvzemes skaistu-

mu, kuŗas viņi bija mācījušies no galvas ar lielu centību, labi izprotot aprakstīto. (2. klases skolotāja ir Inguna Galviņa. Red.)

4. klases audzēkņi skolotājas Ilzes Nagaines vadībā iepazīstināja mūs ar dažādām mīklām. Viņi lika minēt gan pašu sacerētas, gan mīklas no folkloras krājumiem, pamazām iesaistot mūs aizrautīgā minēšanā. Uz tāfeles tika iesāktas un zinātājiem bija jāpabeidz bilžu mīklas. Beigās Ilze uzdeva mums mīklu, ko zvejnieki bija uzdevuši Homēram, kas nespēja pārdzīvot, ka nav spējis šo mīklu uzminēt; protams, arī mēs mīklu nespējām uzminēt, jo kļūdījāmies tāpat kā Homērs – domājām, ka runa būs par zivīm, bet bija par utīm.

Skolotāja Dziesma Tetere un 5. klases skolēni bija sagatavojuši datorizētu latvisku «Prāta asināšanas spēli» (Amerikā pazīstama ar nosaukumu *Jeopardy*). Visiem par lielu pārsteigumu viņi spēles dalībniekus izraudzījās no sēdētājiem zālē. Spēles dalībnieku godā tika trīs skolotāji: Ilze Nagaine, Pēteris Staško un šo rindiņu rakstītāja. Jautājumi parādījās uz lielā ekrāna, iedalīti četrās grupās: citāti, autori, aktuālītātes un attēli. Jautājumi bija rūpīgi izmeklēti, lai spēles dalībniekiem būtu jāpalauza galva. Pamazām sākām iekarst, un biju gandarīta, kad, spēles vadītājiem beigās saskaitot visus iegūtos punktus, man to bija visvairāk, un tādējādi es nopelnīju saldi smaržojošu «Stendera fabrikas» ziepju gabaliņu.

8. absolventu klase bija sagatavojusi apmēram 20 minūšu gaŗu pasakainu slīdīšu priekšnesumu par tematu «Es esmu lepns, jo esmu latvietis!» Itin visi to noskatījās ar lielu interesi, pat bērnodārza audzēkņi uz laiku pieklusa un ieklausījās lielāko skolēnu stāstījumā. Skolotājai Lolitai Ritmanei ar klavierēm spēlējot «Stādīju ieviņu», uz ekrāna parādījās liela Latvijas nacionālā zieda – pīpenes fotogrāfija, pēc tam skaisti Latvijas dabas, godu un tradīciju

atāinojumi. Otrā daļā 8. klases skolēni aizrautīgi runāja par Latviju, un viņu stāstījumu papildināja slīdītes. Trešā daļā – katra skolēna īss vēstījums, uz lielā ekrāna rādot attēlus no katra ģimenes personiskā fotoarhīva. Vērojām, ar kādu dedzību skolēni stāsta par savu ģimeni, Latviju un latviešu skolu. Tā ir daļa no zināšanām, pieredzes un kultūras, ko jaunieši ieguvuši gan mājās, gan latviešu skolā no draugiem un skolotājiem. Šis bija liels projekts, kuŗa tapšanā bija iesaistīti skolas audzēkņi Aija un Ilze Matsones, Varis Kārklīņš, Kārlis Tolks un skolotājas Andra Staško un Dziesma Tetere.

Pēc priekšnesumiem skolēni saņēma liecības, kuŗās bija novērtētas viņu pirmā pusgada sekmes – vispirms bērnodārza audzēkņi, beigās skolas absolventi un latviski nerunājošo klases audzēkņi, kuŗus māca skolotāja Daira Stumbra. Katrs skolēns no skolas saņēma arī dāvanu – grāmatu. Pateicību un īpašu balvu – pa Latvijā ieskaņotam tvartam – saņēma skolotāju palīgi Liene Kārklīņa un Andris Matsons. Skolotāji un darbinieki saņēma skaistus ziedus.

Atkal mīlojāmies ar bagātīgu cienastu. Divu veidu viras bija izvārījuši Eduards un Dace Reimaņi (iekārtojos blakus lielajiem katliem, lai nevajadzētu tērēt laiku staigāšanā – tikko iztukšoju vienu bļodiņu, pildīju nākamo...), skolas vecāki un skolotāji bija sagādājuši gardas maizītes, saldēdienu – Andra Berkolda.

Sirsniņgs paldies viņiem un visiem citiem palīgiem.

Inguna Galviņa

«Sliekšņi un Griesti»

un

Ingus Pētersons

aicina uz koncertu

«Ar gaismu sirdī»

29. aprīlī plkst. 12.30 Losandželosas latviešu namā

Grupa «Sliekšņi un Griesti» dibināta Rīgā, 2002. gadā

Ansamblis dziedās komponista Viļņa Punkas, klasiskās un slavēšanas dziesmas

Ingu Pētersonu balss)
dziļi ietekmējusi Viļņa
Punkas mūzika, viņam ar
grupu izveidojusies lieliska
sadarbība

Vilnis Punka
(ģitara, balss) –
komponists, akustiskās
ģitaras virtuōzs, radījis
fantastiskas dažādu
mūzikas stilu dziesmas,
kas aizkustina ikvienu
klausītāju

Kaspars Ozoliņš
(ģitara, balss) –
bijušais Losandželosas
latviešu skolas audzēkņis,
tagad studē baltu filoloģiju
Latvijas universitātē

Priekšplānā no kr. p.: Vilnis Punka un
Kaspars Ozoliņš; aizmugurē: Māris
Žagars, Iveta Kokorēviča, Ingus Pēter-
sons,

Iveta Kokorēvičai (balss)
Viļņa Punkas mūzika
izraisa ilgas un vēlmi
dziedāt

Māris Žagars (klavieres)
ir lielisks pianists, ko
iedvesmo pārējo grupas
dalībnieku dabiskā
mūzikālītātē

Ilze Luhaera (balss)
ir enerģijas avots; dziedot
Viļņa dziesmas viņa gūst
spēku, dzīvesprieku un
sirdsmieru. Ar dziesmu
kalpo Dievam un
cilvēkiem

Koncerta biķešu cena – 20 dolaru
Būs kafija un cepumi

Tur, kur nebija neviena latvieša...

Uzklausot likteņstāstus šeit, rietumkrastā, agrāk vai vēlāk nākas priecīgi izsaukties: «Cik maza ir pasaule, mazāka par Latviju!» jo allaž atrodas paziņu paziņas. Citādi bijis šī stāsta galvenam varonim Zigmundam Gučkovam. Vairāk nekā 20 gadu flotes lidotāja gaitās viņš nekur nekad nesatika nevienu tautieti. Vienīgās sarunas latviešu valodā Zigim bija ar māti un brāli pa tālruni. No Īslandes, Kanadas, Jamaikas, Kubas, Spānijas, Grieķijas, Itālijas, Norvēģijas, Dānijas, Anglijas, Vietnāmas, Japānas, Ķīnas utt. māte saņēma paskopas, bet latviski aprakstītas pastkartes. Gadu gaitā Zigim noderēja dzimtajā Kārsavas pusē un Zilupes pierobežā pasmeltās krievu valodas zināšanas, Eslingā mācītā vācu valoda, bet latviski un par Latviju viņam neviens neko nejautāja. Latviešu sabiedrībā Gučkovu no jauna 1999. gadā ieveda Tamāra. Taču mēģināšu visu pēc kārtas.

Kāds amerikāņu rakstnieks par Zigmunda raibo mūžu piedāvājis uzrakstīt grāmatu. Atvaļinātais kaŗavīrs kautrējās – ko nu par mani. Tālā visu, ko viņš tagad uztic mums, lasītājiem, droši varam saukt par pirmpublicējumu. Nevienam žurnālistam nebija iespēju viņu intervēt.

Kaŗavīra stāja Gučkoviem (lai gan ne pārāk slaidiem augumā) bija asinīs. Ziga tēvs Latvijas pirmās neatkarības laikā bija robežsargs. Īsi pirms kaŗa ģimene dzīvoja Pasiēnē. Krieviem iebrūkot, tēvam nācās bēguļot, un ģimenei viņš zuda. Kaut ko par viņu uzzināt izdevās tikai pēc daudziem daudziem gadiem. Ziga vecāko brāli Aleksandru, tāpat kā daudzus 1927. gadā dzimušos puīšus, vācu laikā iesauca gaisa spēku izpalīgos. Brālis un māte vecāko dēlu pēdējoreiz dzimtenē redzēja Rīgā Strēlnieku ielā caur logu – viņš gāja ierindā kopā ar citiem jauniešiem. Varbūt toreiz māte vairs necerēja Aleksandru redzēt, bet liktenis bija

lēmis citādāk – māte un dēli turējās kopā līdz mūža galam. Tagad par visu piedzīvoto pastāstīt var vairs tikai Zigmunds.

No Rīgas Gučkovi, māte un jaunākais dēls, nokļuva «smukā», tā Zigis saka, Dienvidvācijas pilsētiņā Veinsbergā, netālu no Heilbronnas. Apmešanās vieta iegādājās viņa darītavas skolā, kur par strādniekiem bija sadzīti franču gūstekņi un ģimenes no Elzasas. Naktī gūstekņus saslēdza kopā pa divi. Trīs latviešu ģimenes mitinājās vienā istabā. Tā kā piespiedu kopmītnē uzturējās arī divas jaunkundzītes, 12 gadu veco zēnu pa nakti sūtīja gulēt uz auksto noliktavu. Tur puika ieslēdza viņa pudeļu apsildītāju un pārļaida drēgnās naktis.

«Toreiz vēl gaŗi mati puīšiem nebija modē, nācās meklēt frizieri,» stāsta Zigis. Atrastās darbnīcas sienu Zigim par lielu pārsteigumu rotājusi milzīga Rīgas panorāma ar zīmīgajiem torņiem.

Arī brālim bija izdevies uzzināt, kur mīt māte ar Zigi. Kaŗalaika puīšiem viss jaunais šķita interesants piedzīvojums, un

galvenais – nemaz nenāca prātā doma, ka Latvijā, mājās, varētu arī neatgriezties. Taču piedzīvojumu vietā drīz vien dzīve viņiem sāka mācīt Eiropas asiņaino vēsturi: amerikāņi blakus esošo Heilbronnas sagrāva drupās. Bojāgājušos vai gruvešos vienkārši nosmakušos no drupām ārā vilkt sūtīja pusaudžus un sievietes. Nākamajā reizē, kad atskanēja gaisa trauksmes signāls un skolēniem bija jāslēpjas pagrabos, Zigis atteicās šo pavēli pildīt – viņš skrēja pa lauku, virs kuŗa pikēja lidmašīnas. Zēna acupriekšā sabumboja «bānīti», bet viņš turpināja skriet un skriet, cieši nolēmis nekad nelīst pagrabā, kur gaida droša nāve.

Vācu valodas stundā skolotājs uzdeva bērniem rakstīt sacerējumu par pieredzēto. Latviešu zēns atrunājās, ka vācu valodā rakstīt neprot. «Nu tad raksti latviski!» pieredzējušais paidagogs ieteicis. Zigim šķita, ka apvedis skolotāju ap stūri, bet skolotājs bija redzējis ne tādus palaiņus vien – pēc darba

Māte Ļubova Gučkova ar dēliem Rīgā

... un Vācijā, bēglu nometnē Eslingā

pabeigšanas viņš lika to skaļi nolasīt. Zigim nebija, ko lasīt... Vēlāk, kad ik pēc pāris gadiem viņam ASV dienestā nācās kārtot neskaitāmus rakstveida pārbaudījumus, viņš ļoti bieži izrādījās pārāks par krietni vairāk skolotiem kollēgām, kuri angļu valodā runāja kopš dzimšanas. No vācu skolotāja puisēns guva mūža mācību – visu darīt ar jēgu un pārliecību.

Heilbronnu pārņēma amerikāņi, un šķīrošana bija vienkārša – frančus uz citu nometni, krievus – uz krievu nometni. «Mēs neesam krievi! Uz turieni negribam! Negribam pie komunistiem!» centās ieskaidrot latvieši.

«Es esmu komūnists, mans tēvs ir komūnists,» amerikāņu seržants sīta sev pie krūtīm. «Mēs ar komunistiem cīnījāmies pret vāciešiem, bet jūs negribat braukt uz Latviju, uz savu dzimteni tikai tāpēc, ka tagad to pārvalda komūnisti? Kāpēc tik iekšā automašīnā bez liekas runāšanas!»

Trim latviešu ģimenēm – Spēlmaņiem, Rubeņiem un Gučkoviem – palaimējās, jo viņi uzgāja kādu franču šineļu noliktavu un, uzmetuši kamiešos franču mundierus, skaļi latviski runādami, droši devās gaŗām krievu postenim. Aprobežotie zaldāŗiņi viņiem nopakaŗ sauca: «Francizkoje gavno!»

Kad šķita, ka lielākās briesmas aiz muguras, tumsā bēgŗiem ceŗu šķērsoja kāds no drupām izlŗdis vācietis. Latvieŗi viņam nekavējoties atzinās – bēgam no krievu gŗsta, esam badā.

Veŗuks viņiem atnesis no mājām kartupeŗus un skābētus gurķus.

«Es par vācietiem nekad neteikŗu neko sliktu,» stāsta Zigis. «Uz kuŗa mums ceŗā uz Vāciju pa sviestmaizei iedeva vācu jūrnieki, uz sauszemes pāŗtiku, ja vien paŗiem tāda bija, neŗēŗoja civiŗiedzīvotāji.»

Gučkovi satika vēŗ citus latvieŗus, un viņu ceŗš veda uz Eslingu. Zigis ar māŗi tika apmetināts tā sauktajā kalnu nometnē, ielejā palika ģimenes ar mazākiem bērniem. Tur piedzīvotais atkal tika atsaukts atmiņā, kad Zigis kopā ar Tamāŗu Toronto noskatījās dziesmuspēŗi «Eslingena» un nobirdināja pa asarai. Žēŗ, ka dziesmuspēŗē nevar parāŗdīt, kā tai kalnu nometnē latvieŗi mācījŗusies braukt ar auto! Braucamais gan vairāk atgādinājis lēnu sacīkŗu kartingu – rāmis un kaste, uz kuŗas sēdēt. Zigis automaŗinai Latvijā pat lāģā tuvumā nebija bijis, tikai vaŗā muti jūsmojis par motoru vareno spēku, vēŗojot vilcienus. Puisi, cik necik apguvuŗu braukŗanas prasmi, sūtŗja vingrināties pilsētas ielās. Militārā policija auto apturēja pie katras izdevŗbas: «Kāpēc pie stūres zīdainis?»

Nometnē iegāŗdāŗās auto maizes izvadāŗšanai, un pieauguŗie vīrieŗi sanāca barā, cits caur citu klaigādami: «Es gribu, es gribu bŗt par šoferi!» Uz sīkā puisēŗa pusi viņi pat nepaskatījās... Šis nu bija Ziga pirmais lielais dzŗves un darba konkurss, kuŗā viņš uzvarēja,

pāŗspēdamus konkurentus ne tikai ar stūresāŗanas prasmi, bet arŗ ar mechanīķa zināŗanām, apgŗtām ļoti labā mechanīķu skolā turpat Eslingā.

Un te Zigim, sēŗot pie maizes maŗnas stūres, pienāca bēgŗu zēna zvaigŗņu stunda – viņu pirmoreiz dzŗvē uzrunāja ar vārdiem:

«Gučkova kungs!»

Nākamā reizē, kad notika «konkurss» uz sanitāŗas automaŗinas vadīŗtāja vietu, atkal laimēja «zīdainis».

«Reiz vedu uz slimnŗcu kādu sievieti, un viņa, pamanījusi pie stūres

Zigmunds Gučkovs (pa kreisi) ar sanitāŗu pie ambulances auto

Zigmunds Gučkovs (vidū) skautu ierindā Eslingā 1946. gadā

2	Zinas par apliecināŗas īpaŗnieku Information about the bearer of the certificate	3
Uzvārds Surname	Gučkovs	
Vārds Name	Zigmunds	
Tēva vārds Father's name	Antons	Apliecinu, ka We certify that Gučkovs Zigmunds ir latvieŗu skautu/gaidu is a Latvian boy-scout/girl-guide-
Dzimis Born	1931.g. 24.5. Lāŗvāŗ.	
Tautība Nationality	Latvīti	38. OGRĒS vienības troop Daugpils novada district 1946.g. 1. jūn.
Ticība Religion	R. Ķŗt.	
Nodarboŗšanās Employment	solŗnīrs	Nr. 5. Vienības priekŗnieks Group Scoutmaster
Indeksa kartīnas Nr. Index card N	145492	
Dzives vieta Address	Skautu ierinde, st. 22/6 Eslinga	
Šis apliecināŗas īpaŗnis, tiesība nesāŗ UNRRA's The bearer of this certificate has the right to wear the from UNRRA denoted uniform and signs.		

Latvieŗu skautu apliecināŗa

puišeli, esot otrreiz zaudējusi samaņu,» smiedamies stāsta Zigis.

Visa Gučkovu ģimene darīja, ko varēja: māmuļa kopā ar Ilmāra Dzeņa māti no armijas segām un šinelijem šuva visdažādākos apģērba gabalus, brālis Aleksandrs aizgāja «melnajos» – sardžu dienestā. Viņam iedeva melnu uniformu un lika apsargāt amerikāņu benzīnovietnes (toties frencim uz piedurknes dižojās vairodziņš ar latviešu krāsām).

Dīpišu rindas sāka retināties, arī Gučkovu ģimene saņēma galvojumu – no Aijovas. Kārtējais ģenerāļu kuģis – šoreiz *Greely* – aizveda bēgļus uz Ņujorku. Uz kuģa Zigim nācās mazgāt trauku kalnus.

«Daudzus ceļotājus mocīja jūras slimība, trauku tāpēc par laimi bija mazāk. Ne visi spēja līdz ēdamzālei aiziet. Man sāpēja tikai galva. Tā tad varu iet jūrniekos,» Zigis secinājis.

«Protams, ka gribēju būt jūrnieks! Kuņš puika tad bērībā negrib, Mainu Rīdu, Žilu Vernu, Džeku Londonu salasītjies!» uz manu jautājumu dedzīgi atsaucas sirmis kungs tagad.

Ņujorkas ostā bēgļu sagaidītājs trijotnei iespiedis rokās pa olmaizītei un iesēdināja vilcienā uz jauno dzīvesvietu.

«Es jutos slikti, jo uz kuģa nebija iespējams kārtīgi nomazgāties,» stāstīja Zigis, ko dzīve uz kuģiem pieradinājusi allaž būt mirdzoši tīram un sakoptam. «Citādi nemaz nebija iespējams, jo kajītēs kopā mitinās tik daudz cilvēku!»

Dzīve Aijovas farmā bijusi krāsaina. Te uz 400 akriem saimniekoja sarkanmataina īriete ar vīru. Viņiem bija 50 teļu, zirgs un divi puikas, vecākais no tiem ne tikai neaudzināts, bet arī nekaunīgs pret lētajiem kalpiem.

Pusauga zēnam bija jāstrādā pāri spēkiem no gaismas līdz tumsai. Ziga galvenais un nekad nepadarāmais darbs bija teļu farmas pakaišu izvešana un izkliešana uz lauka. Atpūsties varēja vienīgi svētdienas rītā baznīcā. Brālis brālim pieteicis: ja dievkalpojuma laikā sāku snaust, piebiksti! Visbiežāk aizsnaudās abi...

Visgrūtāk ar darbiem tikt galā bijis lietūs laikā un salā. Toreiz licies – ja vien varētu, peldus peldētu atpakaļ uz Eiropu. Māti un brāli ar farmeri saistīja līgums, puisim mazgadības dēļ tāda par laimi nebija. Pēc nepilna gada, 4. jūlija vakarā, Zigmunds Gučkovs stāvēja uz perona pie aizlēgtas vilcienu stacijas, lai kārtējo reizi sāktu jaunu savas dzīves posmu. Gaisā skrēja svētku raķetes, bet, kad kasieris atvēra biļešu lodziņu, Zigis samulsa no jautājuma ne pa jokam: «Kurp, dēls, dosies?»

Viņš gribēja braukt uz Čikāgu, bet Čikāgā, izrādās bija veselas desmit dzelzceļa stacijas!

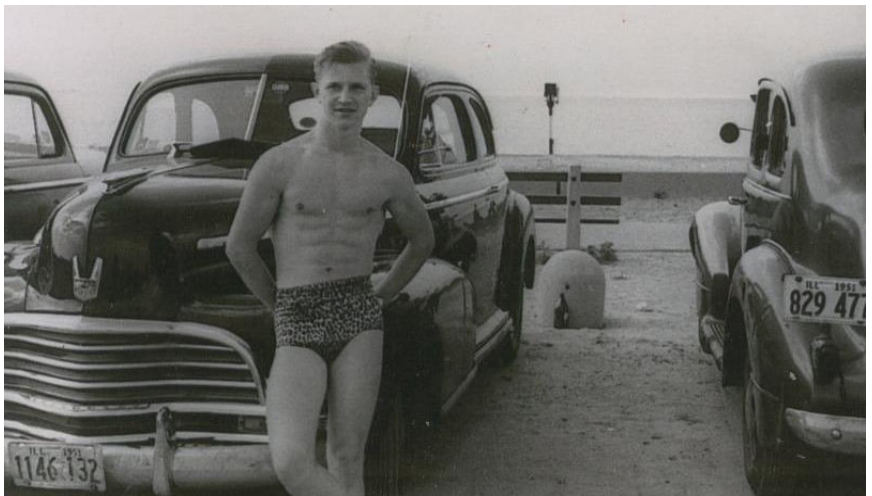
«Gangsteru galvaspilsētā rūpes par jauniem uzņēmām kāda poļu ģimene. Lai varētu mācīties, maizi varēja pelnīt tikai nakts maiņā, kraujot ledu vilcienu dzesinātājos. Milzīgos, 400 mārciņu ledusgabalus Zigis ar laiku iemācījās sašķelt precīzos divu ķieģeļu lieluma gabalos.»

«Nakts smagais darbs mani nebaidīja, biju pieradis strādāt farmā kā zirgs. Pēc ledu drupināšanas strādāju autodarbniecā, garāžā, tad dzelzceļa stacijā.» Korejas kara laikā viņi kopā ar kādu pavecu lietuvieti naktsmaiņā no vagona uz vagonu pārkrāva... cinka zārkus. Brālis par laimi no dienesta pārnāca. Tā kā Aleksandrs prata krievu un

vācu valodu, viņu paturēja Baltimorā tulkotāju daļā. Nedēļu pēc brāļa atgriešanās karadienestā iesauca Zigi. Pēc veselības pārbaudes viņš pieteicās dienēt flotē, lai gan, salīdzinot ar sauszemes dienestu, tas ir divas reizes ilgāks. Zigim trakoti gribējās uz kuģiem. Par kuģa mehaniķi. Karadienesta virsnieks viņam parādīja kuģa uzbūvi šķērsriezumā – ja iesi par mehaniķi, sauli neredzēsi, kuģa motors vienmēr atrodas zem ūdens līmeņa. Toties tur – inspektors piebikstīja ar pirkstu zīmējumā attēlotajam kuģa klājam – tur saimnieko flotes aviācija. Un spīd saulīte!

Šo rindu rakstītājai, klausoties Gučkova stāstījumā, tā vien gribas iesaukties: «Instruktora pirksts tak bija īstens Likteņa pirksts, kas izšķīra visu puīša turpmāko dzīvi!»

Zigis teicami izturēja rekrūšu pārbaudījumus, kuri salīdzinot ar «sauszemes žurkām», bija daudz sarežģītāki, tikai neizbēgamie robi angļu valodā puisim uz mūžu bija minuss karjērai. Zigmundu Gučkovu iedalīja flotes aviācijā, un turpmākie 20 dzīves gadi aizritēja, nesatiekot nevienu latvieti, bet viņu,

Zigmunds 1953. gadā jauns, lepns un skaists pie Mičigenas ezera Čikāgā. 1946. gadā ražotais ševrolets bija viņa pirmais auto. Kartofela kundze, kuņu puisis svētdienās vedis uz baznīcu, jūsmojusi: «Mašinka kak igruška, a šofjor kak koroļ!» (Mašīna kā rotallīeta, šoferis kā

latviešu bēgļu jaunekli, nemitīgi minēja citiem par paraugu, apbalvoja ar medaļām un vērtīgiem izcilības apliecinājumiem.

Gadījums, kad Zigim atkal nācās atcerēties krievu valodu, viņam izrādījās liktenīgs un traģikōmisks. Brālis viņam bija cieši noteicis: nekad dienesta laikā nepieteikties uzdevumu veikšanai pašam! Zigis šo zelta likumu pārkāpa un reiz, kad īpaša uzdevuma veikšanai komandieris aicināja pieteikties krievu valodas pratējus, neviena cita gudrinieka neatradās.

No gaisa pat milzīgs bazeskuģis izskatās kā pastmarka. Virs Ziemeļjūras Zigi hēlikopterā pārveda uz posteni, no kuŗa vajadzēja nolasīt krievu flotiles kuģu nosaukumus un pierakstes vietas. Pēc uzdevuma veikšanas nācās atskaitīties tam pašam admirālim, kas viņu tēvišķīgi bija izvadījis ceļā. Admirālis pateicās par uzdevuma izpildi un paziņoja... ka latvietis lidot ar patruļlidmašīnām vairāk nevarēs. Tikai pēc ārkārtas uzdevuma veikšanas kādam bija ienācis prātā pārbaudīt dokumentus, un tā kā Zigmonds Gučkovs nav ASV pavalstnieks, viņš nedrīkst zināt kara noslēpumus, ar kuŗiem līdz šim viņam ikdienā nācās sastapties ik uz soļa!

Zigmonds un Aleksandrs Gučkovi Čikāgā (vienam no karadienesta atgriezties, otram aizejot dienēt)

ALL-NAVY TALENT SHOW WINNERS PAGE 3

Great Lakes Bulletin BLUEJACKETS PLAY BASEBALL HERE TONIGHT

"Serving the Midwest's Largest Naval Installation"

U. S. NAVAL TRAINING CENTER, GREAT LAKES, ILLINOIS Friday, 3 August, 1956

Vol. XXX, No. 31

Guekovs Co. 333 Voelkel Co. 334 Sommer Co. 335 Johnson Co. 336 Tallent Co. 337 Gyde Co. 338 Hattestad Co. 339 Malen Co. 341 Vest Co. 342 Gast Co. 343

Waygood Co. 344 Wylie Co. 345

18 Honormen Receive Awards Tomorrow Morning on Ross

Tomorrow morning on Ross Field, 18 Honormen will have completed their nine weeks of basic training at RYC. The honormen will receive certificates and engraved identification bracelets from the reviewing officer, Captain J. B. McLean, Retiring Commander, Naval Training Center.

The select recruits are chosen honormen on the basis of their leadership qualities, outstanding achievement in basic training studies and tests, the exhibition of sincere company in and the company as a whole. The recruits are then selected by majority vote by the company body under the supervision of the Company Commander.

The honormen are: Zigmond Guekovs, Co. 333 of Chicago, Ill.; Carl Voelkel, Co. 344 of San Antonio, Texas; Leroy George Sommer, Co. 335 of East Moline, Ill.; Ralph Elree Johnson, Co. 336 of El Paso, Texas; Ronald Kay Tallent, Co. 337 of Belleville, Kansas; Gerald Edward Gyde, Co. 338, of Co. 341 of El Monte, California; Bobby Gene Vest, Co. 342, of Alamosa, Colorado; and Carol Lawrence Gast, Co. 343, of Valparaiso, Ind.

Donald Clifford Waygood, Co. 344, of Snyder, Texas; Robert Emerson Wylie, Co. 345, of Carri, Ill.; Arne Joel Vine, Co. 346, of Decorah, Iowa; Warren Jean Christiansen, Co. 347 of Norfolk, Nebraska; Rodney Evans Sargent, Co. 348 of North Miami, Florida; Donald Eugene Gilles, Co. 349 of Fayetteville, North Carolina; and James

Vine Co. 346 Christiansen Co. 347

R. Ray Commands Troops Tomorrow

The recruit that will be in command of graduating troops on Ross Field tomorrow will be

Boeding to Receive Am. Spirit Award

John Philip Boeding of company 337 has been chosen outstanding man of his company and the recipient

Ši Ziga ekipāžas lidmašīna var nolaisties gan uz jūras, gan sauszemes. Kopumā gaisos pavadīts vairāk nekā 3000

Zigmunda Gučkova mājās līdzās viņa daudzajām medaļām un īpašai prezidenta pateicībai par dienestu ielogots atrodas arī dzejolis:

Soldier

I was that which others did not want to be.
I went where others feared to, and did what others failed to do.

I asked nothing from those who gave nothing, and reluctantly accepted the thought of eternal loneliness... should I fail.

I have seen the face of terror; felt the stinging cold of fear; and enjoyed the sweet taste of a moment's love.

I have cried, pained, and hoped... but most of all, I have lived times others would say were best forgotten.

At least someday I will be able to say that I was proud of what I was...

a soldier.

Author unknown

Z. Gučkovs 1956. gadā pēc apmācībām Greitleikas nometnē pie Čikāgas saņēma «Goda jurnieka» apbalvojumu

**Zigmunds Gučkovs 1957. gadā, pēc
augstākās Mechanikas skolas
Memfisā, Tenesijā, beigšanas ieguva
jūras aviācijas trešās klases jūrnieka
pakāpi**

Gučkovam, protams, piešķīra ASV pavalstniecību, dienests turpinājās, jo tik zinīgu speciālistu pat lielajā ASV armijā nebija daudz. Zigmunda izcilais darbs nebeidzamās pārbaudēs rakstveidā apliecināts īpaši: «Gučkovs savu darbu veic divas pakāpes augstākā līmenī nekā viņa tiešos darba pienākumos paredzēts.»

Neko sīkāk rakstīt man nav atļauts. Arī par Gučkova gaitām Vietnams kaŗā man nav drosmes viņu izjautāt. Varu tikai pieminēt emocijas, ar kādām rūdītais vīrs, asarām pār vaigiem ritot, piemin bojāgājušos jaunības draugus un paziņas, it sevišķi Sesilu no Ziemeļkarolīnas. Viņš, tāpat kā tūkstošiem citu puīšu, dzīvē vēl maz ko paspēja izbaudīt. Ar Zigmunda transportlidmašīnu puīšus uz četrām dienām no Vietnams veda brīvdienās uz Honkongu. Bālām, gaŗām sejām pēc īsā atvaļinājuma zēni devās atpakaļ uz džungļiem. Otrreiz šos pašus zēnus lidmašīnas apkalpei brīvdienās vairs nebija jāved...

Saigonas un Honkongas bāros Zigis nīka bieži, un, lai neatklātu viņu īsto nodarbošanos, puīši citiem stāstīja, ka viņš ir *Singer* firmas aģents, jo vācu valodu Zigis prata labi.

Pa vidu skarbjam dienestam dažbrīd gadījās arī kāds tīri kuriōzs gadījums: kādu topošo māmiņu seidzīgi vajadzēja pārvest uz

lielpilsētas slimnīcu. Bērniņš piedzima, tikko transportlidmašīna pacēlās gaisā. Skaisto, padebešos dzimušo meitenīti pēc apkalpes vienbalsīga ieteikuma māte nosauca par Kristallu.

Ģimenes un māju Zigam pašam joprojām nebija. No kazarmas uz kazarmu. No kazarmas uz kazarmu. No kazarmas uz kazarmu. Arī «čīfam» kazarma ir tikai kazarma. Nokļuvis siltajā rietumkrastā, Gučkovs tik ļoti gribēja pārvilināt uz šejieni arī māti un brāli. Tas arī izdevās. Māmuļai dēla pirktajā plašajā dubultmājā bija pašai savs spārns. Miļā ģimeniskā saskaņā Kalifornijā viņi kopā nodzīvoja 17 gadu.

Jūrnieka gaitās Zigis bija iemācījies gan rūpīgi mazgāt drēbes, gan šūt un pāršūt, gan garšīgi gatavot ēst, tā ka māmuļai viņš nebija jāappuīšo. Kad viņa palika nespēcīgāka, Zigis iemācījās pat cept kūkas un tortes. Arī brāļa ģimene dzīvoja tepat blakus.

Civīlprofesijā, kuŗā nu jau divdesmit piecus gadus strādā Gučkovs, arī ir vajadzīgas zelta rokas. Viņa darbalauks ir metroloģijas (lūdzu nejaukt ar meteoroloģiju!) labratorija, kuŗā labo un kalibrē visdažnedažādākos mērinstrumentus – svāra, dziļuma, plakanuma, tilpuma utt. standartu noteikšanai. Tas ir process, kur gramu un collas tiek mēŗiti miljonu daļās! Šīs laboratorijas darbu pārrauga ISO (Internation Standart Organization). Ja kāds grib pārlicināties, ko tas nozīmē, var papētīt, piemēram, Aldaŗa etiķeti – tā ir zīme, kas apliecina produkta atbilstību pasaules augstākiem standartiem.

1997. gadā nomira Zigmunda māte, viņa labākais draugs. Un, kaut arī pēdējās nedēļas, viņu kopjot, bija smagas, bez viņas kļuva vēl smagāk. Labi, ka arī, būdams pensijā, Gučkovs bija pieprasīts speciālists.

«Tikai tad pa īstam atjēdzos – esmu viens. Šķita, ka lielajā mājā pašā okeana krastā, kur tolaik

dzīvoju, nav gaisa. Trūkst elpas. Saņēmu Dienvidkalifornijas latviešu informācijas biļetena aprīļa numuru. Tajā pamanīju Tamāras Kalniņas sūtīto «sirsnīgu sveicienu no Rīgas». Glābjoties no vientulības, uzrakstīju viņai vēstuli un saņēmu atbildi. 1999. gadā Tūkstošozolu pilsētā notika latviešu dziesmu svētki, un iedomājos, ka tas ir labs iemesls Tamāru uzaicināt ciemos. Apsolīju Tamārai parādīt savus laukus (es te domāju Oksnārdas zemeņu laukus). Tamāra vēstulē jautāja, vai no Oksnārdas uz Losandželosu ir satiksme. Aizsūtīju karti, Oksnārdas autobusa un vilciena stacijas, laikam pat lidmašīnas fotoattēlus. Tamāra laikam nobijās no tiem «laukiem». Esam precējušies jau četrus gadus. Paldies mūsu biļetenam!» sarunu pabeidz Zigmunds Gučkovs. Līdzās viņam smaida Tamāra Kalniņa.

Anita Mēlupe

Saņemtie apbalvojumi:

- **Third Good Conduct Award for period ending 24 May 1967;**
- **National Defense Service Medal**
- **Navy Expeditionary Medal (Cuba);**
- **Vietnam Service Medal w/3 bronze stars;**
- **Republic of Vietnam Campaign Medal w/device (1960-);**
- **Vietnam Air Medal (3 awards);**
- **Navy Unit Commendation (NAVSUPACT-SAIGON)**

Aljiešu rīkotā «Sirsniņu ballē» latviešu namā

Priekšā no kr.: ALJAs vicepriekšsēdis Ādams Bērziņš, 2x2 pārstāvis Alberts Ozols, īpašo uzdevumu veicēja Vija Vīksne, ALJAs Ziņu redaktors Aldis Rauda; 2. r.: sekretāre Kristīna Rasuma, kasieris Matīss Grants, kasiera palīgs Grants Osvalds, biedru nozares pārstāvis Oskars Stucis,

ALJAs priekšsēde Karina Hāznere, biedru nozares pārstāvis Kārlis Antons, kultūras nozares vadītājs Markus Apelis, informācijas nozares vadītājs Aleksis Dankers, izglītības nozares vadītāja Dināra Striķe; attēlā nav: kultūras nozares pārstāves Imantas Nīgales, «Vēja Zvanu» redaktore

Amerikas latviešu jaunatnes apvienības valde savu kārtējo sēdi rīkoja Losandželosā 17. februārī, un jau laikus visiem tika izsūtīti krāšņi aicinājumi vakarā ierasties uz sirsnīgu balli latviešu namā. No izdevības tikties ar ALJAs pārstāvjiem, noskatīties jauniešu priekšnesumus un labām vakariņām negribējās atteikties. Nama priekštelpa un zāle bija gaumīgi izrotāta ar sarkaniem un baltiem baloniem un lielām sirdīm, zālē valdīja noslēpumaina pustumsa, galdi bija skaisti klāti, dega sveces. Par organizācijas darbu pastāstīja ALJAs priekšsēde Karina Hāznere, pēc viņas runas uz skatuves iznāca grupa jauniešu un, Markum Apelim spēlējot klavieres, nodziedāja dažas dziesmas – R. Paula «Zilie lini» un tautasdziesmu «Meita gāja uz avotu». Vija Vīksne dziedāja vairākas sōlo dziesmas un vienas laikā divi pāri sāka dejojot. Brīdī, kad no zāles otras malas pie mūsu galdiņa pienāca stalts,

skaists jauniešs un uzlūdza mani dejojot (mana muļķe sirds jau sāka pukstēt straujāk), Vija beidza dziedāt un, lai kā lūgta, dziesmu neatkārtoja. Deja ar skaisto, stalto jauniešs tā arī netika pat sākta... Vakariņas bija lieliskas un bagātīgas, un, kamēr vakariņojām, ieradās arvien vairāk apmeklētāju, bet viņi zālē tikpat kā neuzkavējās. Lielākā daļa stāvēja pie bāra vai bariņos ārā automašīnu novietošanas laukumā, kur tērzejā un pīpēja. Zālē pie galdiņiem sēdēja gandrīz tikai vecākās un vidējās paaudzes pārstāvji, bet nama autostāvvietā bija jauniešu pilna... Tāpēc nākamās Amerikas latviešu apvienības darba darītājus pamatīgāk apskatīties neizdevās. Ļoti skaļai mūzikai skanot, dejojā tikai dažī. Sarunāties, protams, bija pagrūti, lai neteiktu neiespējami. Varbūt pēc tam, kad bijām aizgājuši, dejošana gāja vaļā pilnā sparā un notika vēl daudz kas cits interesants, taču par to var liecināt tikai tie, kuŗi palika līdz balles beigām.

Astra Moora

Labākie no labākajiem novusā

Losandželosas piepilsētā *Fountain Valley* 27. janvārī notika 2006. gada Dienvidkalifornijas labākā novusa spēlētāja un spēlētājas balvas izcīņas turnīrs. Šādi turnīri Losandželosā jau kļuvuši par tradīciju, un uz tiem aicina desmit labākos iepriekšējā gada spēlētājus. Turnīru kā allaž rīkoja Jānis Daugavietis. Jāpateicas viņam, ka šis sporta veids Dienvidkalifornijā kļuvis populārs. Pirmajā kārtā katrs dalībnieks sacentās ar visiem pretiniekiem līdz trim uzvarām. Četri labākie piedalījās finālspēlēs. Tie bija – Pēteris Staško, Jānis Daugavietis (pērnā gada labākā spēlētāju tituls), Mārtiņš Leikarts, kas 2006. gada turnīros bija ieguvis visvairāk punktu, un 2005. gada labākais spēlētājs Gints Meiers. Finālā tikai pēc piecām spēlēm izdevās noskaidrot uzvarētāju.

Fountain Valley not new to Novuss

PHOTOS AND STORY BY WAYNE MAH CONTRIBUTOR

Fountain Valley hosted the Novuss International tournament, including both men's and women's divisions, this weekend.

Last year, the Novuss World Best of the Best West Coast tournament also took place in Fountain Valley.

Novuss is a board game first played in Latvia and Estonia in the mid-1920s. It has grown and is now played in countries including the U.S., England, Germany, Russia and Australia.

HOW TO PLAY

The game is played on a flat wooden board that is 1 meter by 1 meter with a cue stick similar to billiards. Pockets are located in each of the four corners.

Inuta Čakane watches her shot.

Janis Daugavietis watches his striker aim for a disc.

Instead of billiards' round balls, circular puck-like discs are used. Instead of a cue ball, Novuss also involves a slightly larger disc called the striker. The player hits the

striker with the cue stick and tries to knock his discs into one of the corner pockets.

The first player to put all eight of his discs in pockets wins.

Players typically play one-on-one or two-on-two.

Turnīru vēroja arī *Orange County Register* reportieris Wayne Mah un laikraksta 29. janvāra numurā ievietota viņa raksts, kurā izskaidroti novusa spēles noteikumi un fotografijas

No kr. : Pēteris Staško (2. v.), Mārtiņš Leikarts (1. v.), Gints Meiers (3. v.). M. Leikarts pārstāvēs Losandželosas sportistus Ņujorkas novusa turnīrā pavasarī

Uz turnīru aicināja 10 labākos novusistus, no kr.: Gints Meiers, Pēteris Staško, Atis Blāķis, Viktors Baltusis, Jānis Daugavietis, Armands Ābelītis, Vilnis Auziņš, Mārtiņš Leikarts, Džimijns van Dikshorns; nav Daiņa Pumpura un Aļņa Brieža

No kr.: Antra Jahoviča (3. v.), Inuta Čakane (1. v.), Pegija Kalniņa (3. v.)

Ziedojumi turnīram nodrošināja balvu fondu, 1000 dolaru, ko sadalīja uzvarētājiem

Novusa atbalsta ALA, Daugavas Vanagu apvienība, ALJA, Losandželosas latviešu biedrība, saiņu pārvadāšanas firma *Areex*, *Polka Deli*, *Black Market Bakery*, Vija Vīksne no *Sony Pictures Home Entertainment* un citi, kuŗi pieminēti tīmeklī: www.novussusa.com Pirmās vietas ieguvējs pārstāvēs Losandželosas sportistus Ņujorkas novusa turnīrā pavasarī.

Sportisti pateicas visiem rīkotājiem un atbalstītājiem.

Ir iespējams iegādāties desmit ļoti labus, jaunus novusa galdus.
Rakstīt: novussusa@aol.com

Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona cīņu atcere

Daugavas Vanagu Dienvidkalifornijas apvienība 4. martā aicināja uz tradicionālo ikgada sarīkojumu, pieminot pulkvedi Oskaru Kalpaku un Latviešu leģionu. Diemžēl gadījās misēklis – nama sarīkojumu kalendārā bija ierakstīts, ka sarīkojums notiks 3. martā, tāpat arī tika ziņots biļetenā. Atvainojamies par šo kļūmi. Pa pastu sūtītais paziņojums par sarīkojumu pienāca pāris dienu pēc tā...

Taču par spīti šiem pārpratumiem, kā arī satiksmes ierobežojumiem gadskārtējā maratona dēļ, apmeklētāju bija krietns bariņš. Sarīkojumu ar lūgšanu ievadīja mācītājs Dāvis Kaņeps, apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins bija sagatavojis iedvesmīgu runu «Spēcīgs raksturs spēcīgai idejai» par O. Kalpaku un Latviešu leģiona varonīgajām cīņām. Pēc referāta latviešu

Priekšnesumos piedalījās, no kr. p.: DV priekšnieks Teodors Liliensšteins, Eduards Reimanis, Nora Mičule, Mustafa, Laila un Daina Reimanes

tautasdziesmu «Div' dūjiņas gaisā skrēja» Annas Kudlānes aranžējumā dziedāja Daina, Laila un Eduards Reimaņi un Teodors Liliensšteins, «Es kaŗā aiziedams» Jēkaba Mediņa aranžējumā un «Tumša nakta, zaļa zāle» Annas Kudlānes aranžējumā Pauls Berkolds. Klavierpavadījumu spēlēja Nora Mičule, flautu – Mustafa.

Anna Kudlāne nevarēja ierasties, bet viņu atcerējāties un pieminējām, izlasot viņas vārdu programmā. Vanadžu kopas priekšnieces Ingunas Galviņas vadībā sagādātais cieņasts, kā allaž, bija lielisks. Pēc tam, kad sarīkojuma apmeklētāji bija krietni pamielojušies, visi ar lielu interesi noskatījās filmu par Oskara Kalpaka pieminekļa atklāšanu Rīgā 2006. gadā 22. jūnijā – Varoņu piemiņas dienā. Pieminekļa autori ir tēlnieks Gļebs Panteļejevs un arhitekts Andris Veidemanis. Pieminekļa devīze ir «Pret straumi», un tajā simboliski attēlota zobena smaile, kas sašķēļ naidīgo straumi. Kalpaka pieminekļa celts par tautas saziēdotiem līdzekļiem. DV apvienība Dienvidkalifornijā pieminekļa celšanai ziedoja 1000 dolaru.

ASV un Latvijas himnai, kā arī DV dziesmai pavadījumu spēlēja Nora Mičule.

Astra Moora

Visi priekšnesumu dalībnieki, protams, saņēma ziedus; no kreisās: Teodors Liliensšteins, sōlists Pauls Berkolds, Nora Mičule, Mustafa (James Diggs)

Šogad paiet 125 gadi, kopš Kalpaka dzimšanas. Latvijas pasts 6. janvārī izdeva O. Kalpakam vēltītu pastmarku.

NAMA KLUBA BIEDRIEM

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2007. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā..... \$.....

Uzvārds, vārds un adrese

Tālr.:

El. pasts:

Čeki rakstāmi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center un nosūtāmi uz Losandželosas latviešu namu:
1955 Riverside Drive, Los Angeles,
CA 90039-3704

Dziesmuspēles «Eslingena» videofilma

ieskaņota Latvijas Nacionālā teātrī 2005. gadā; videofilmā stāstīts par mūsu tautas likteņgaitām, Otrā pasaules kara beigās atstājot Latviju un pēc kara ilgu laiku mitinoties bēgļu nometnēs kara izpostītajā Vācijā; laba dāvana amerikāņu draugiem, jo tekstam un dziesmām ir tulkojums angļu valodā, ko iespējams ieslēgt un izslēgt; otrā tvartā var vērot skatus aiz priekškara 2½ stundas garumā. Videofilmu var pasūtīt, rakstot: Edvīns Rūsis

31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, A 92677
Videofilmas cena \$35
(ar sūtīšanu)

«Neviens mākslas darbs nevar būt pabeigts,
kamēr autors ir dzīvs...»

Anšlavs Eglītis

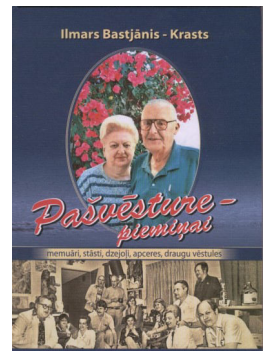
Imanta Leiša fotouzņēmums Beikersfildā, lēcot ar izplētni pie dzelzceļa tilta pāri Kernas upei IB redaktore nolēmusi mainīt profesiju un turpmāk nodarboties ar mākslu. Ikvienam zināms, ka mākslas darba lielākā vērtība ir tā paraksts, tāpēc viņa trenējas iespaidīga paraksta izkopšanā, jo, vēlreiz citējot Anšlavu Eglīti: «Mākslas celā būtība nav katram pieejama, un savu ceļu uz dailes kalngalu es gan zinu labāk par visiem!»

Vienlaikus tiek izsludināts konkurss par īsāko un asprātīgāko šī attēla parakstu.

Atbilde jāiesūta līdz nākamajai joku dienai – 30. aprīlim!

Uzvarētājs saņems pārsteiguma balvu.

«Likteņstāstu» apgādā Latvijā ar draugu atbalstu iznākusi Ilmara Bastjāņa-Krasta atmiņu grāmatas trešais sējums «Pašvēsture – piemiņai» Pasūtījumus pieņem:
Jānis Taube
1700 Malcom Ave., Apt. 101
Los Angeles, CA 90024
Cena: \$12.00 plus \$3 sūtīšana

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā saulainajā Kalifornijā, Oranga County; Iespēja nopelnīt \$400-\$500 nedēļā; Apmāca tos, kuriem šajā darbā nav pieredzes.

Lieliska iespēja baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt
Sīkāka informācija:
949-588-5835 vai 949-290-3122

Ināra Richtere

dzimusi 1935. gada 17. jūnijā Tadaikos Latvijā;
mirusi 2007. gada 23. februārī Kalamazū Mičigenā.

Sieviešu vokālais ansamblis «Serenāde» jūt līdzī
dziedātājam Lindai Richterei, mātei aizejot mūžībā.

Lai vārti atveras, tev ejot jaunā saulē,
Kur mūžīgs miers un nebeidzama gaisma.

L. Cauka

.....Mīlestība ir mūžīga.....

**DK LB valdes locekļi
izsaka dziļu līdzjutību**

Ingunai Galviņai,

no mātes Vizmas Galviņas uz mūžu šķīroties.

Draudzīgas rokas piedāvājums veclaudim
Jūties skumji un vientuļi, gadījumus kāda nelaime?
Piezvani: 818-953-4445; pie tevis mājās ieradīsies
profesionāli trenēts konsultants. Par veclaužu
konsultantiem strādā arī latvieši.

**Aicinām ikvienu Dienvidkalifornijas
latvieti kļūt par
Amerikas latviešu apvienības biedru!**

ALAs 56. kongress notiks 2007. gada pavasarī
Čikāgā. ASV ir ap 90 000 latviešu izcelsmes ie-
dzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no
tiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši
nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu
sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā
ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru.
Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot lat-
visko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet
visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozares vadītājs ir Marcis Voldiņš, e-
pasts: mvoldins@aol.com; tālr.: 617-969-2310.

UZMANĪBU!

**DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA PIEDĀVĀ
ĪSLAICĪGU AIZDEVUMU PAR
PAZEMINĀTU PROCENTU LIKMI**

No 2007. gada 15. marta līdz 1. maijam

\$2000 aizdevums pret parakstu

par 8.125% uz diviem gadiem

(parastais aizdevums pret parakstu ir

līdz \$5000 par 10,5% līdz četriem gadiem)

Par īpašo piedāvājumu – \$2000 aizdevumu par

8,125% uz 2 gadiem

maksa ir tikai \$90.57 mēnesī

Šis piedāvājums ir izdevīgs kreditkaršu parāda samazināšanai vai pilnai nomaksai, jo par kredītkartēm caurmēra likmes ir ap 16%-20%, tāpēc pārbaudiet savu parādu maksājumu noteikumus un prasības. Piemēram, lai nomaksātu \$2000 parādu divos gados par 16%, iznāks maksāt \$177 vairāk nekā, izmantojot kredītsabiedrības pašreizējo piedāvājumu.

Latviešu kredītsabiedrība labprāt apsvērs visāda veida aizdevumu pieprasījumu un pakalpos iespēju robežās. Pieredze liecina, ka kredītsabiedrības biedri, kuŗi laika gaitā saņēmuši dažādus aizdevumus un godprātīgi ievērojuši parādu atmaksas noteikumus, atzinīgi novērtējuši aizdevumu izkārtojumu un bijuši pateicīgi par ietaupījumu un apdošināšanu izmaksām. Tautiešu naudas darījumi ar kredītsabiedrību sagādā nelielu iespēju atbalstīt latviskos pasākumus mūsu pašu sabiedrībā.

Atgādinām mūsu devīzi: «Nevairosim svešu ļaužu bagātību, bet gan paši savu!»

Latviešu ģimene no Liepājas vēlas īrēt atpūtai dzīvojamo platību (māju, dzīvokli vai ko tamlīdzīgu) augustā kādā no plūdmales pilsētām vai *Orange County* tuvumā. Lūdzu rakstīt

Andrim un Gintai: today@apollo.lv

Labojums

Marta biļetena numurā Anitas Mellupes rakstā «Lūgšanas stundā pirms rītausmas» 13. lpp. slejā pa kreisi teikumam 5. rindīnā no augšas jābūt: «Guna mācījās Viļakas vidusskolā (ne Viļānu, kā iespiests)...

14. latviešu salidojums
Trinidadā un Tobago
no 16. līdz 25. jūnijam
Informācija: guntars.gedulis@gmail.com

Lietuvieša un igauņa firma sūta uz Latviju un piegādā personiskus un komerciālus saiņus (arī auto, mēbeles, māsaimniecības piederumus u. tml.). Saiņus pieņem svētdienās no plkst 10 līdz 12 pie Losandželosas latviešu nama *1955 Riverside Dr.* Uz Latviju saiņus izsūta reizi mēnesī; \$1.15 par mārciņu, nav svara ierobežojuma; cena par katra saiņa nogādāšanu Latvijā jebkurā vietā – \$9.75.

Areex International Trading Co sekmīgi darbojas 14 gadu un saiņus uz dažādām Eiropas valstīm sūta jau astoņus gadus.

Izziņas: 1-310-549-3900 vai: 1-323-666-0248;

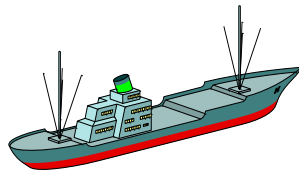
kabatas tālr.: 1-323-401-5378

e-pasts: info@areex.com

Firmas mājaslapā:

www.areex.com

iespējams pārbaudīt saiņa atrašanās vietu)

Piemērotu dāvanu jebkuram gadījumam var atrast galerijā *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; kabatas tālr.: 818-653-9961
e-pasts: ariragana@aol.com

**NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA
PĀRDOŠANA
UN PIRKŠANA
PALĪDZĪBA,
PĀRCELOTIES
UZ CITU DZĪVESVIETU
(jebkur AMERIĀ
vai uz LATVIJU)**

Bezmaksas konsultācijas: Mājas vērtības noteikšana dažu stundu laikā; Tirgus tendenču analīze; Kvalifikācija aizņēmumiem māju pirkšanai; Aizņēmumu pārfinansēšana; Nodokļu jautājumi; Family/Living Trusts; jautājumi par pārbūvēšanu un uzlabošanu; Mājas sagatavošana pārdošanai, u. c. Ikvienam laipni konsultēs un palīdzēs nokārtot darījumu nekustamo īpašumu eksperts

MĀRTIŅŠ LEIKARTS (310) 717-7577

martin@shorewood.com
www.shorewood.com/martin

VELGA LAUDURGA
REALTOR®
vlaudurga@yahoo.com

Prudential

California Realty
1625 W. Glenoaks Blvd.
Glendale, CA 91201
Bus 818 476-3000 Ext 3237
Cell 818 640-4020 Fax 818 241-6125
An independently owned and operated member of
The Prudential Real Estate Affiliates, Inc.

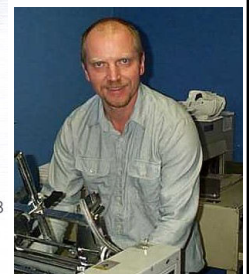
Masiere Inese Zalkalne
Burbank Spa & Garden
2115 W Magnolia Blvd.
Tel.: 818-845-1251
www.burbankspa.com

**LANDMARK
PRINT©**
PRINTING • COPYING • DESIGN

Peter BRECKO

14762 Ventura Blvd., Sherman Oaks, CA 91403
818.783.4900 • fax 818.783.4395
LandmarkPC@sbcglobal.net

Draudzes Ziņas

**Skaistais Kungs Jēzu, Tu, kas valdi visu, Debestēva mīlais Dēls!
Saņemi godu, Sirdi Tev dodu, Manas dvēš'les gaišais tēls!
Skaistas ir pļavas, Meži, lauki, gravas Tad, kad ziedu laiks ir klāt;
Jēzus ir skaistāks, Jēzus ir jaukāks, Spēj man sirdi dziedināt.
Saule un mēness, Sudrabortas zvaigznes Ir gan gaiši spīdekļi;
Jēzus mirdz gaišāk, Jēzus mirdz košāk Nekā visi eņģeļi.
Skaisti ir ziedi, Skaistu prieku viedi, Kad vēl jauni esam mēs;
Tomēr tiem beigas Pienāks bez steigas, Tikai Jēzus pastāvēs!**

(204) Gesangbuch (Münster),
atdzejojis E. Sokolovskis (1.un 3. p.) un Eduards Putniņš (2. un 4. p.)

DRAUDZES AMATPER-

Prāvests Dāvis Kaņeps : 611 Pruitt Dr., Redondo Beach, CA 90278	(310) 621-9572
Priekšnieks Jānis Lejnīeks : 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646	(714) 968-9992
Kasiere Dzintra Lejniece : 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646	(714) 968-9992
Sekretāre Daina Ābele : 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde : 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lācis : 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

SONAS

Dievnams: 1927 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039
Tālrunis birojā (323) 664-9411; mācītājam (310) 621-9572

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes izdevums

DIEVKALPOJUMI

Pūpolsvētdienā, 1. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

Lielā piektdienā, 6. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

plkst. 2.00 igauņu dr. dievkalpojums

LIELDIENU RĪTA DIEVKALPOJUMS

8. aprīlī plkst. 9.00

pēc dievk. draudzes dāmu komitejas brokastis un olu meklēšana

plkst. 2.00 igauņu dr. dievkalpojums

Svētdien, 15. aprīlī plkst. 11.00 vārda dievkalpojums

Svētdien, 22. aprīlī plkst. 11.00 vārda dievkalpojums, piedalīsies Latvijas ansamblis

«Sliekšņi un griesti» – dziedoņi Ingus Pētersons, Iveta Kokarēviča, Ilze Luhaera,
ģitaristi un dziedoņi Vilnis Punka un Kaspars Ozoliņš,

pianists Māris Žagars

Svētdien, 29. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

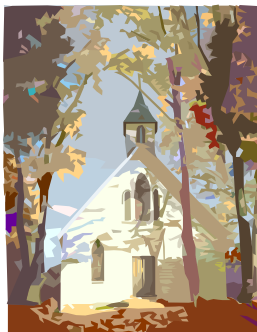
Svētdien, 6. maijā plkst. 11.00 vārda dievkalpojums; māc. Aivars Ozoliņš

Svētdien, 13. maijā plkst. 11.00 vārda dievkalpojums ar dievgaldu

Ģimenes Diena

Svētdien, 20. maijā plkst. 11.00 vārda dievkalpojums

Svētdien, 27. maijā dievkalpojuma nebūs

Jauniešu iesvētes dievkalpojums būs 3. vai 10. jūnijā
17. jūnijā Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums un akts
No 18. jūnija līdz 21. augustam mācītājs uzturēsies Latvijā

Dievnams: 1927 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039
Tālrunis birojā (323) 664-9411; mācītājam (310) 621-9572;
e-pasts: davis_kaneps@verizon.net

Izbraukums jauniešiem un draudžu darbiniekiem

Episcopal Conference Center
Oakhurst, California

Cik mīlīgi ir kalnos prieka vēstneša soļi, kas vēstī mieru, atnes labas ziņas
un sludina pestīšanu, kas saka Cīānai: «Tavs Dievs ir ķēniņš!»
Jesajas gr. 52,7

2007. gaḡā no 27. līdz 29. maijam

Temats: Mācības un pārrunas par LELBAs rokasgrāmatu un
kā mēs to izlietojam mūsu draudžu un pašu ikdienā?

Lūgums sazināties ar prāv. Dāvi Kaņepu, lai pieteiktos un sīkāk uzzinātu: kas, kad, kur

Tālr.: 310-318-9327; e-pasts: davis_kaneps@verizon.net

Cenas: atsevišķa istaba – \$228

divvietīga istaba – \$150

četrvietīga istaba \$140

kopmītnē – \$116

(cenā ieskaitīta pārnakšņošana un pārtika)

Kristīgu nodarbību, atpūtas, meditācijas un mācību nedēļas nogale netālu no Josemitu nacionālā parka

DRAUDZES DZĪVE

Draudzes mācītāja ievadraksts

Lieldienu nozīme cilvēku dzīvē nav uzreiz pamanāma. Tā ir sēkla pagātnes brīnumā – Jēzū Kristū kā vēsturiskā personā. Baznīca apliecina, ka Viņš ir dzīvs arī šodien. Dzīva sēkla.

Kristus augšāmcelšanās – iespēja turpmākai darbībai viņa mācekļiem. Un tad... kā Jēzus to bija pravietojis līdzībā par sinepju graudiņu, šī sēkla dīga. Acīmredzot tā atrada auglīgu zemi un kādu kas to koptu.

Mēs apliecinām vienu svētu, kristīgu un apustulisku Baznīcu.

Vai esam visai svēti... to vēl tikai redzēsim. Kristīgi? Tam nav vajadzīgi nopelni. Tikai uzticība un pašāvēība – divas kvalitātes, ko dabiski mēs neapgūstam. Tam jānāk no kāda cita, no vietas, kas ir aiz krusta un kapa.

Tomēr tikmēr rodas iespēja padomāt par Lieldienu nozīmi. Nāve aprīta uzvarā. Kristus vārdi attaisnoti visuvarenā Dieva spēkā.

Es domāju, ka mēs visi gribam kaut daļu no šī spēka. Tam ir sava priekšrocība. Tas mūs padara drošus un varbūt pat miesās stiprus. Kuŗam gan patlaban nenoderētu mazliet vairāk enerģijas vai uzmundrinājuma? Mēs nereti sūrojamies, ka dzīve ir pārāk piesātināta un spraiga. Bet papildus spēks un enerģija ir slazdi, kas mūs attur no patiesa prieka un sirdsmiera. To es bieži varu nolasīt cilvēku sejā. Un, ieklausoties attaisnojumos, es dzirdu žēlabas, cik daudz vairāk viņi spētu paveikt, ja nedēļā būtu vienas dienas vairāk. Ja man tikai būtu mazliet vēl...

Es ceru un ticu, ka mums nav vajadzīgs kaut kā vairāk. Svarīgi ir saprast, ka tāpat kā augšāmcelšanās pilnīgi attaisnoja Viņa personu, arī mēs tiekam aicināti pilnīgi pārvērsties un novērtēt, ko nozīmē būt Dieva bērniem. Svarīgi pārdomāt savas attiecības. Pārdomāt, kam nododamies. Atmest savus elkus. Un ticēt, ka, vienīgi griežoties pie Kristus, mēs atradīsim savu patieso dvēseles prieku.

Lielā piektdienā būs tikai rīta dievkalpojums

Paziņojū, ka šogad nebūs Lielās piektdienas vakara dievkalpojuma. Pēdējo gadu pieredze liecina, ka ierasties piektdienas vakarā uz dievkalpojumu kavē satiksmes apstākļi, tāpēc iesaku apmeklēt kādu dievkalpojumu tuvāk mājām. Tiem, kuŗiem dievkalpojums latviešu valodā ir svarīgs, aicinām **pulksten 11.00** no rīta mūsu dievnamā.

Draudzes locekļu un labvēļu ievēribai!

Kopš 2007. gada marta draudzes kasieres pienākumus uzņēmusies Tamāra Rūse:

**31 Laguna Woods Drive
Laguna Niguel, CA 92677
(949) 431-2150**

3. jūnija dievkalpojuma ziedojumu nodos LELBĀL (kopbaznīcas) darbam

Kopbaznīcas svētdienā pieminam visu latviešu ev. lut. draudžu garīgo nesadalāmību. Archibīskaps šo vienotību simbolizē ar īpašo zizli. Okupācijas gados jutāmies vienoti, domājot par neatkarīgas Latvijas Baznīcu. Tagad, jau gandrīz 16 gadu pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas, mēs joprojām ceram, ka mūsu saites ar dzimtenes Baznīcu kļūs ciešākas.

Latvijas Ev. Lut. Baznīca ārpus Latvijas turpina darbību kā senāk un lūdz tās draudžu atbalstu. 3. jūnija draudžu, arī mūsu, kollektes tiks veltītas LELBĀL (kopbaznīcas) darbam.

Māsu draudzes

Mums vēl aizvien ir astoņas māsu draudzes Sēlijas iecirknī: Jēkabpils Sv. Miķeļa; Neretas; Saukas; Ērberģes; Mazzalves; Gricgales; Viesītes un Elkšņu. Tajās kalpo trīs mācītāji: **Modris Plāte, Aldis Pavlovičs un Alvis Āboliņš.**

Palīdzības darbs kopš 2005. gada ir mainījies. Saiņus vairs nesūtām, jo Zonna aģentūra pārtrauca darbošanos Losandželosā. Mēs turpinām:

1. Maksāt par trūcīgo bērnu pusdienām Neretā;
2. Uzturēt sakarus ar māsu draudžu mācītājiem un draudžu pārstāvjiem;
3. Nosūtīt īpašus ziedojumus mācītājiem un atsevišķām māsu draudzēm atkarībā no saņemtajiem ziedojumiem;

4. Mūsu draudzes dāmu komiteja iemaksā LEL-BAs palīdzības fondā, lai segtu veselības apdrošināšanu mūsu māsu draudžu mācītājiem.

Atbalstīt trūcīgos bērnus Neretā, maksājot par viņu pusdienām, sākām pirms desmit gadiem – 1997. gadā. Atbalsts šim palīdzības projektam allaž bijis labs. Vairāki draudzes locekļi rēgulāri ziedojuši šim svētīgam mērķim.

Nesen sākām īpašu līdzekļu vākšanu, lai nodrošinātu iesākto darbu. Tie, kuŗi ziedo \$112.50, «adoptē» trūcīgo bērnu Neretā, un šis bērns saņems visu mācību gadu vismaz vienu siltu maltīti dienā.

«Adoptēšanas» saraksts atrodams pie Māsu draudžu ziņojumu dēļa baznīcas priekšstelpā. Lūgums tiem, kuŗi pierakstās atbalstīt trūcīgas ģimenes bērnu, nosūtīt čekus, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Cal.* ar norādi «Neretas bērnu pusdienas». Čeku var nosūtīt draudzes kasierei kopā ar nodevu un citiem ziedojumiem. Var arī sūtīt mācītājam. Vienalga cik liela summa, lūdzu uz čeka kreisā stūrī uzrakstīt, ka ziedojums paredzēts māsu draudzēm vai Neretas bērnu pusdienām. Turpināsim svētīgo palīdzības darbu katrs pēc savām spējām un priecāsimies par padarīto.

**Māsu draudžu koordinatore ir Anna Ābele
25182 Northrup Drive,
Laguna Hills, CA 92653**

Liels paldies visiem draudzes locekļiem un labvēļiem, kuŗi ziedo lielākas un mazākas summas, lai veicinātu mūsu palīdzības darbu māsu draudzēm Latvijā. Vairāki ziedotāju vārdi nav minēti Draudzes ziņās, un par to es ļoti, ļoti atvainojos! Ziedojumi ir kārtīgi ieģrāmatoti kases grāmatās.

Ar nokavēšanos draudzes vārdā pateicos par ziedojumiem māsu draudzēm un Neretas trūcīgo bērnu pusdienām:

G. & G. Kuškēvics \$100, H. & E. Braukis \$100, V. Purmalis \$10, J. & D. Lejnicks \$50, I. Tīsiņš \$15, Z. Lejiņš \$30, J. & D. Taube \$100, T. & M. Paegle \$100, I. Gnerlich \$75, M. Wolf \$50, G. & B. Schultz \$135, N. Mičule \$50, L. & V. Veiss \$30, A. Ābele \$100, S. Kurmiņa \$120, B. Mayer \$20, A. Auzers \$50, G. Krūmiņš \$50, R. & H. Hofmanis \$50, Ā. Zīle \$20, N. Priedīte \$40, H. Hofmanis \$50, A. Tolks \$50, D. Janavs \$50, N. & L. Doršs \$100, A. Mālmanis \$50, S. Vallis \$50, O. & C. Tubelis \$500, D. Bīriņš \$50, V. & A. Vaits \$200, R. & G. Boršteins \$115.

Sirsnīgi pateicamies ikkatram ziedotājam!

**SANDIEGO LATV.
EV. LUT. DRAUDZE
Mācītājs Dāvis Kaneps
611 Pruitt Drive
Redondo Beach, CA 90278
tālr.: 310-621-9572**

***Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116***

**22. aprīli plkst. 3.00 Lieldienu
dievkalpojums ar dievgaldu; pēc dievkalpojuma
kafijas galds**

**Sandiego latv. ev. lut. dr. pr. Jānis Legzdiņš;
tālr.: 619-299-3624; e-pasts: janis@legzdins.com
4576 Mississippi St. #6, San Diego, CA 92116;**

Dāmu komiteja:

**Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 60-439-9847**

**Kasieris: Jāzeps Vingris
3627 32nd Str, Apt 4 San Diego CA 92104**

**Lūdzam draudzes nodevas un ziedojumus
rakstīt uz J. Vingris vārda un nosūtīt uz viņa adresi
www.sandiegodraudze.com vai
www.sandiegodraudze.us**

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ _____

Kopā \$ _____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura